

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

[1972 ஏப்ரல் 3]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு சட்டமுன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

The amendments of Thirumathi T. N. Anandanayaki and Thiru J. James were deemed to have been not moved, since the hon. Members were not in their seats.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு பொது விற்பனைவரி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 4/1972) சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்டமுன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஒ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் குத்தகை நிலுவை (தணிப்பு) சட்டமுன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 6/1972).

THE HON. THIRU P. U. SHUNMUGAM: Mr. Speaker, Sir, I beg to move that the Tamil Nadu Cultivating Tenants Arrears of Rent (Relief) Bill * 1972 (L.A. Bill No. 6 of 1972), be taken into consideration.

Honourable Members are aware that in 1968, the State Legislature passed an Act facilitating payment of arrears of rent in four instalments by the cultivating tenants to their landlords. Under the above Act, the cultivating tenants have to pay before the 1st April of every year one-fourth of the arrears of rent along with the rent due for each year subsequent to the 20th April

* Published in the Tamil Nadu Government Gazette Extraordinary, dated 28th March 1972.

[Thiru P. U. Shanmugam]

1972 ஏப்ரல் 3]

1963. It has been represented that the cultivating tenants have found it difficult to pay the arrears of rent as well as the rent due for each year as indicated above with the result that they are in heavy arrears in respect of the rents payable. It has also been represented that the cultivating tenants have borrowed and added to their debts during the years of drought and that they are not in a position to pay the arrears of rent due to their indebtedness and poor economic conditions. Due to default in the payment of arrears of rent, land holders have taken action against the cultivating tenants for eviction and for recovery of arrears of rent. It has been considered that the cultivating tenants should be spared the distractions and expenditure involved in such action in order to increase agricultural production. Further, as part of the agrarian reform it has been decided to give relief to the cultivating tenants from the burden of discharging the arrears of rent outstanding on the 30th June 1971, subject to the condition that the cultivating tenants pay the rent due for the current fasli, namely, fasli 1381. This decision has also been announced by the Chief Minister in his Budget Speech on the 1st March 1972. The Bill seeks to achieve the above object.

The salient features of the Bill are as follows :—

In clause 3 of the Bill, time has been granted for a period of six months from the date of the publication of this Act for the payment of the dues for the current fasli, namely, fasli 1381, that is for the period commencing from the 1st July, 1971 and ending with the 30th June 1972, so as to enable the cultivating tenants to become eligible for the waiver of arrears of rent due up to the 30th June 1971.

Clause 5 of the Bill prohibits any action being taken against a cultivating tenant for the eviction for non-payment of any arrears of rent and for the recovery of such arrears until the expiration of a period of six months from the date of the publication of the proposed Act. It also provides that all pending proceedings relating to eviction of a cultivating tenant for non-payment of any arrears of rent or for the recovery of such arrears shall stand stayed for a period of six months from the date of the publication of the proposed Act.

(ஓ) தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் குத்தகை நிலுவை (தணிப்பு) சட்ட முன்வடிவு

[Thiru P. U. Shanmugam]

[1972 ஏப்ரல் 3]

Clause 7 of the Bill provides for the restoration of the possession of the land by a cultivating tenant who has been evicted from the land on or after the 1st March 1972 and before the date of the publication of this Act on the ground of non-payment of any arrears of rent, if he pays or deposits, or has paid or deposited, or is deemed to have paid or deposited, under the proposed Act the whole of the rent due for the current fasli.

According to the decision of the Madras High Court, in *Palaniswami v. Kandappa Gounder* (AIR 1968, Madras-96), under section 3 (4) (b) of the Tamil Nadu Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Tamil Nadu Act XXV of 1955), the Revenue Divisional Officer has jurisdiction to direct the cultivating tenant in order to avoid being evicted from his holding, to deposit all arrears of rent even though some portion of arrears of rent has become time-barred. It has been considered that it will be harsh if the cultivating tenant is required to deposit even those arrears of rent which have become time-barred. This opportunity has, therefore, been availed of to amend section 3 (4) (b) of the Tamil Nadu Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Tamil Nadu Act XXV of 1955), so as to provide that the Revenue Divisional Officer should not ask the cultivating tenant to deposit arrears of rent which have become time-barred under the law of limitation. Similar amendment has been suggested to section 19 of the Tamil Nadu Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 57 of 1961).

The Bill seeks to achieve the above objects.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

MR. CHAIRMAN : (THIRU S. KANDAPPAN) : Now the hon. Member, Thiru N. K. Palanisamy, will move his amendment.

THIRU N. K. PALANISAMY : Sir, I, move the following amendment :—

‘ That the Tamil Nadu Cultivating Tenants Arrears of Rent (Relief) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 6 of 1972), be circulated for the purpose of eliciting public opinion thereon. ’

The amendment was duly seconded.

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

1972 ஏப்ரல் 3]

திரு. என். கே. பழனிசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்ததற்குச் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன்.

இந்த மசோதாவின் காரணமாக 20,000-க்கு மேற்பட்ட குத்தகை விவசாயிகளுக்கு, பெரும்பாலும் தஞ்சாவூரில் இருக்கக்கூடிய குத்தகை விவசாயிகளுக்கு இது ஒரு பெரிய வரப்பிரசாதமாக இருக்கும். அதுமட்டுமல்லாமல், இந்த நான்கு வருஷங்களில் மூன்று வருஷங்கள் கட்டாமல் இருந்தால், இந்த வருஷம் கட்டினால் மட்டும் பாக்கி இருக்கக்கூடிய கடன்களை ரத்துச் செய்வதாகச் சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கொள்கை சரியென்று சொன்னால், இந்த நான்கு வருஷங்களில் ஏதாவது ஒரு வருஷம் மட்டும் அந்தக் குத்தகை பாக்கியை விவசாயி கட்டியிருந்தால், ஒரு வருஷ அரியர்சை கட்டியிருந்தால், அந்தக் குத்தகைதாருக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும். நான்கு வருஷம் கொடுக்கா விட்டாலும், இந்த ஒரு வருஷம் கொடுத்தால் போதும் என்று சொன்னால், இந்த நான்கு வருஷங்களுக்குள் ஏதாவது ஒரு வருஷம் குத்தகை அரியர்சை விவசாயி கட்டியிருந்தாலும், ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது. நான்கு வருஷங்கள் என்று சொன்னால், அப்படித் தள்ளிக் கொடுக்கும் நான்கு வருஷங்களில் விளைச்சல் இல்லை, போதுமான அளவுக்கு விளைச்சல் இல்லாததால், விவசாயி குத்தகையைக் கொடுக்கமுடியவில்லை. அதன் காரணமாகக் கோர்ட்டில் பல ஆயிரக்கணக்கான கேஸ்கள் பெண்டிங்காக இருக்கின்றன என்று சொல்வப்படுகிறது. 1972-ம் ஆண்டில் பல பேர்களுக்கு, குத்தகை விவசாயம் செய்பவர்களுக்குச் சரியானபடி விளைச்சல் இல்லை என்று சொன்னாலும், அந்தக் கொள்கை இதற்கும் பொருந்தவேண்டும்.

அதுமாத்திரமல்ல, 1968-ம் ஆண்டில் சர்க்கார் ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்து இருக்கக்கூடிய பாக்கியை நான்கு தவணைகளாகக் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்தார்கள். ஒரு தவணை கட்டா விட்டாலும், பூமியிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவார்கள் என்று சட்டத்தில் இடம் இருந்த காரணத்தினால், ஏராளமான பேர்கள் பூமியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த பூமியை அவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடிய காலத்தில் ஏற்கனவே அவர்கள்மீது கோர்ட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருந்தாலும், அவர்களுக்கு மறுபடியும் பூமி

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

[1972 ஏப்ரல் 3]

கொடுக்க வேண்டும். 1968-ம் வருஷத்தில் சர்க்கார் போர்ட்டு சட்டத்தின் காரணமாக வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு இந்த வசதி கிடைக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு மறுபடியும் பூமி கொடுக்க கூடிய முறையில் வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த மசோதா வின் மூலம்—தீவிரமாகப் பல இடங்களில் விவசாயிகள் வெளியேற்றப்பட்டார்கள்—சர்க்கார், உடனடியாக அம்மாதிரி வெளியேற்றக் கூடாது என்று உத்தரவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தமிழக அரசு விவசாயிகளுடைய குத்தகை பாக்கியை ரத்து செய்துகொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவைப் பாராட்டி, விவசாயிகளின் சார்பிலே நன்றியை தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

இந்தக் குத்தகை பாக்கி என்று சொல்வது 1966-ம் வருடம் போதுமான அளவுக்கு மழை இல்லாமல் பல இடங்களில் பஞ்சம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக தமிழகத்தில் இருக்கக் கூடிய பெரும் பாலான விவசாயிகள் தங்களுடைய குத்தகையைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டும், தங்களுக்கு விளைச்சல் இல்லை என்ற கோரிக்கையை வைத்தார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை அன்றையதினம் இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் நிராகரிக்க முடியாமல் ஏற்றுக் கொண்டு, குத்தகை பாக்கிக்காக யாரையும் வெளியேற்றக் கூடாது என்று சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். அன்று நானும் உறுப்பினராக இருந்தேன். நான் ஒரு யோசனை சொன்னேன். குத்தகை விவசாயிகளுக்குக் குத்தகையை நிறுத்திவைப்பது நியாயமாக இருக்க முடியாது. அதைத் தள்ளுபடி செய்து சட்டம் செய்ய வேண்டும் என்று கூறினோம். காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் 1967-வது ஆண்டில் நடந்த தேர்தலில் மெஜாரிட்டி பெற்று, வெற்றிபெற்று விடலாம் என்று கருதிக் குத்தகையை நிறுத்தி வைப்பதன்மூலம் விவசாயிகள் தங்களுக்கு வாக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று நினைத்து நிறுத்திவைத்தார்கள்.

1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

1967-ம் ஆண்டு நடந்த தேர்தலில் விவசாய மக்கள் நல்ல ஒரு தீர்ப்பை வழங்கினார்கள். அந்தத் தீர்ப்பு வந்த பிறகு விவசாயிகள் நாங்கள் கொடுக்கவேண்டிய அந்த இரண்டு வருட பாக்கியையும் நான்கு தவணைகளில் செலுத்தலாம் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஒரு சட்டத்தை 1968-ம் ஆண்டு பிறப்பித்தது. அந்த சமயத்தில்கூட ஒரு யோசனை சொன்னோம். காணாத பாக்கியை திருப்பித் தரச்சொல்வது நியாயமாக இருக்க முடியாது, விவசாயிகள் வாரத்துக்கு விவசாயம் செய்கிறார்கள், அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற வாரம்கூடப் போதுமானதல்ல என்ற யோசனையைச் சொன்னோம். எப்படியாவது நான்கு தவணைகளில் செலுத்த வேண்டும் என்று சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. நடைமுறையில் பார்த்தபிறகு மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் யதார்த்த நிலைமையை உணர்ந்து தன்னுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நடைமுறையில் விவசாயிகள் வேதனைப் படுகிறார்கள், குத்தகை பாக்கியைக் கொடுக்கமுடியாத அவல நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கின்ற முறையில் அவர்கள் அளிக்கவேண்டிய குத்தகை பாக்கியை ரத்துச் செய்கிற ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவதாகச் சொன்னார்கள். அது மிகவும் பாராட்டக்கூடிய ஒன்றாகும். அந்த முறையிலே இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது அவர்கள் தங்களுடைய குத்தகை நெல்லை அளக்க முடியாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டது என்பதை நியாயமாக ஒத்துக் கொள்கிறோம். 1968-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு ரெவின்யூ கோர்ட்டுகள் ஆரம்பமாகி ரெவின்யூ அதிகாரிகள் அன்றையதினம் நிலப்பிரபுக்களுக்குச் சாதகமாக இருந்து ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் நிலத்தி லிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வெளியேற்றப் பட்ட விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுத்தாகவேண்டும். அவர்கள் இரண்டு தவணை செலுத்தினாலும்கூட, மூன்றாவது தவணையை செலுத்தக்கூடிய நிலைமை இல்லாத காலத்தில் அவர்கள் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதை இந்த அரசாங்கம் சவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி வெளியேற்றப் பட்ட பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் விவசாயம் கலிதனாக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கக்கூடிய அம்சமும் இதிலே இருக்கவேண்டும்.

[1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

அதுமாதிரி இல்லை. நிலம் இழந்தவர்களுக்கும் நிலம் கிடைக்கும் என்ற ஷரத்தைப் பார்க்கிறபொழுது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையில் அறிவித்த தேதிக்குப் பிறகு வெளியேற்றப்பட்டால், அவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு அறிவித்த பிறகு வழகமும் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை, எந்த ஒரு விவசாயியும் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படவில்லை. ஆகவே, அதற்கு முன்னாலே வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால், அவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். அப்படி வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு நிலம் கிடைக்கின்ற முறையில் ஒரு உத்தரவாதத்தை நம்முடைய தமிழக அரசு அளித்தாகவேண்டும். அந்த முறையில் இந்த மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றவேண்டும். விவசாயிகள் குத்தகை பாக்கியை அளிக்க முடியாத ஒரு நிலையில்—பல்வேறு காரணங்களால் அந்த நிலை ஏற்பட்டது என்பதை உணர்ந்து—இந்த அரசு அம்மாதிரி வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கும் நிலம் கிடைக்கின்ற ஒரு நிலையை உற்பத்தித்தேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த நாட்டிலே குத்தகை விவசாயிகள் என்று ஒரு சிலரை ஒன்றும் எத்தனை காலத்திற்கு நாம் குத்தகைதாரர்கள் என்றே வைத்துக்கொண்டு இருப்பது என்பது அரசாங்கம் முடிவு செய்ய வேண்டிய ஒன்று. இருந்தாலும் அவர்களுடைய நிலையை உட்பாற்றுவதற்காக, அவர்களுடைய சங்கடமான நிலையிலிருந்து அவர்களை விடுவிப்பதற்காக அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை நான் முழு மனதோடு வாழைற்றுப் பாராட்டுகிறேன்.

நேரடியாக விவசாயம் செய்யக்கூடிய சிறு நில விவசாயிகளுக்கு நன்கு தெரியும் சாகுபடிக்காக எவ்வளவு கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது, எவ்வளவு செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது என்பது. அம்மாதிரி செலவழித்து குத்தகைதாரர்களாக இருப்பவர்கள் சாகுபடி செய்து, ஒரு பகுதியை நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, பாக்கி இருப்பதை வைத்துக்கொண்டு தாங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அப்படி இருக்கின்ற நிலையில் ஒரு சில காலங்களில் சரியான விவசாயம் ஏற்படவில்லை என்றால், குத்தகை பாக்கியை கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டு, அவர்கள் சங்கடத்திற்குள்ளாகுகிறார்கள். இந்த நிலையில்தான் 1966-ம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு பூராவிலும் குத்தகை விவசாயிகள் குத்தகையை செலுத்த முடியாத நிலையில் குத்தகையை ஒத்திவைப்பதற்கு அரசாங்கம் சட்டம் கொண்டு வந்தது.

1968-ல் அந்த சட்டத்திற்கு திருத்தம் கொண்டு வரும்போது, அப்போதே இதை ரத்து செய்து விடவேண்டுமென்று நாமெல்லாம் கோரினோம். அப்போது இதை 4 சம தவணைகளாக வரும் பசலியில் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சட்டம் திருத்தப்பட்டது. அப்படியிருந்தும், அநேகம் பேரால் அந்த ஆண்டுக்குரிய குத்தகையையும் கொடுத்து, மேற்கொண்டு பாக்கியில் நான்கில் ஒரு பாகம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது கொடுக்கப்படாத நிலையில் பல சங்கடங்கள் ஏற்பட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள், 1968 ஏப்ரலுக்கு பிறகு. அதற்கு முன்பு அவர்கள் வெளியேற்றப்படுவது தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. அதன் பிறகும் குத்தகை பாக்கி பூராவும் கொடுக்கப்பட முடியாமல் பலர் வெளியேற்றப்பட்டார்கள். பலர் ஏதோ காரணத்தால், அவர்கள் திறமையால், வெளியேற்றப்படாமல் இருப்பவர்களுக்கு இந்த சட்டத்தின் மூலம் சலுகை கிடைக்கிறது. வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால் அவர்களுக்கு இந்த சட்டத்தின் மூலமாக சலுகை கிடைக்கவில்லை. ஆகவே 1968 ஏப்ரலுக்குப் பிறகு வெளியேற்றப்பட்டிருந்தாலும் அவர்களை அந்த நிலத்தில் 'ரெஸ்டோர்' பண்ண வேண்டும். அவர்கள் சாகுபடிதாரர்களாக ஆக்கப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்ததன் முழு எண்ணமும் கை கூடும் என்று நான் எண்ணுகிறேன். இந்த சட்ட திருத்தத்தில் மார்ச்சுக்குப் பிறகு வெளியேற்றப் பட்டிருந்தால் அவர்கள் வெளியேற்றப்படுவதைத் தடை செய்வதற்கு வழிவகை செய்து அவர்களிடத்தில் நிலம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய நண்பர் சுப்பையா அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் சட்டம் கொண்டு வரப்படும் என்று அறிவித்த பிறகு யாரும் வெளியேற்றம் பண்ணி இருக்க முடியாது. கோர்ட்டில் கேஸ் நடத்தமாட்டார்கள்.

[1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அதன் பிறகு யாரும் வெளியேற்றி இருக்க முடியாது. அதனால் யாருக்கும் பயன் கிடைக்கப் போவதில்லை. ஆகவே 1968 ஏப்ரலுக்கு பிறகு 'எனிக்ட்' பண்ணப்பட்டு இருந்தால், அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று மாறுதல் செய்யப்பட்டால் ரொம்ப பயனுள்ளதாக இருக்கும். அதைச் செய்வது சிரமம் என்று அரசு கருதினால், சென்ற பசலி ஆரம்பத்திலிருந்து—ஜூன் 1971 ஆரம்பத்திலிருந்து அதாவது, அதற்குப் பிறகு வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால் அவர்களுக்கு அந்த நிலம் திருப்பி கொடுப்பதற்கான வகையிலாவது இந்தச் சட்டத்தில் ஒரு திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவது... குத்தகைக்காரர்களுக்கு எல்லாம் கிடைத்து விட்டது என்று கருதி விடாமல், குத்தகைக்காரர்களுக்கே நிலத்தை சொந்தமாக்குவதற்கு அடுத்த கட்டத்தை அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்புக்குரிய அவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரை வெளிப்படையாக ஏழை எளியவர்களுக்கு, குத்தகைதாரர்களுக்கு நன்மை செய்வதாக இருந்தாலும் கூட, அதிலே பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்று விளக்குவதற்கு நான் முற்படுகிறேன். ஒரு கோணத்திலிருந்து பார்க்கிற நேரத்தில் இது ஒரு உண்மையான முற்போக்கு சட்டம் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. ஆனால் அதே நேரத்தில் இன்றைய தினம் நாட்டில் நம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மதிப்புக்குரிய முன்னாள் அமைச்சர் மதியழகன் அவர்கள் ஒரு அறிக்கையை நம்மிடத்தில் சமர்ப்பித்தார்கள். ஏறத்தாழ 3 லட்சம் பேர், 5 ஏக்கருக்கும் குறைவாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 3 ஏக்கர், 1½ ஏக்கர், 2 ஏக்கர் இப்படி வைத்திருப்போர் ஏறத்தாழ 3 லட்சம் பேர் அங்கே உரிமையாளர்கள்—அதற்கு 'லாண்ட் லார்ட்ஸ்' என்ற வார்த்தை இருக்கிறது. அந்த மாதிரியாக எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என்ற விவரத்தை சட்டசபையில் கொடுத்தார்கள். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கும் நேரத்தில் அத்தனை லட்சக்கணக்கான 'லாண்ட் லார்ட்ஸ்' உரிமை

1972 ஏப்ரல் 3]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

யாளர்கள் இன்று இந்த சட்டத்தின் விளைவாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்ற அந்த விஷயத்தை நாம் கவனிக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியம். சாதாரணமாக நம் நாட்டில் ஒரு சம்பிரதாயம்—**Haves and have nots** வசதி படைத்தவர்கள்—வசதியில்லாதவர்கள் இரண்டு பாகங்களாகப் பிரித்து ‘ஹாவ்-நாட்ஸுக்கு’ எப்போதுமே பாகங்களாகப் பிரித்து ‘ஹாவ்-நாட்ஸுக்கு’ எப்போதுமே இயற்கையாக நியாயம் கிடைக்க வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. ஆனால் இந்த “ஹாவ் நாட்ஸ்” என்றால் ‘டெனன்ட்ஸ்’, ‘ஹாவ்ஸ்’ என்றால் ‘லாண்ட் லார்ட்ஸ்’ என்ற மனப்பான்மையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறுவது நியாயமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். காரணம் இந்த 2 ஏக்கர், 1½ ஏக்கர், ½ ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே, அவர்கள் நிலைமை என்ன? நானாய தினம், மதிப்பிற்குரிய நண்பர் மாரிமுத்து சொன்னதுபோல், ‘டெனன்ட்ஸ்’ எல்லோரையும் உரிமையாளர்களாக மாற்றி விடுவோம். மாற்றினால் என்னவாகும்? இப்போது அவர்களுக்கிருக்கும் பாதுகாப்பு போய், “லாண்ட் லார்ட்ஸ்” ஆக இருக்கும் துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை வரும். They are அந்த நிலை வரும் அவர்கள் லாண்ட்லார்ட்ஸ் ஆகிவிட்டால். ஆகவே பலர் லாண்ட் லார்ட்சாக வருவதற்கு விரும்பவில்லை. இதைப் பார்க்கிற நேரத்தில், என்னைப் பொறுத்தவரை இந்தச் சட்டத்தின் விளைவாக லட்சக்கணக்கான ‘டெனன்ட்சுக்கு’ குத்தகைதாரர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்றால், நான் முழு மனத்துடன் இது முற்போக்கான சட்டம் என்று ஆதரிக்க தயாராக இருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் இந்த ஒரு விளக்கம் கொடுக்க, அதற்கு சர்க்கார் ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறதா? தணிக்கை, விசாரணை செய்து சிறு, சிறு நிலம் வைத்திருப்போர் எந்த அளவிற்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தீர்மானிக்கவேண்டும் என்பது தான் நான் சொல்லவேண்டிய இன்னொரு விஷயம் என்று கருதுகிறேன். பரவலாக பொருளாதார நிபுணர்கள்—சில நாள் முன்பு பால்கிவாலா என்ற பொருளாதார நிபுணர் ஒரு கருத்து பேசியிருக்கிறார்—அந்தக் கருத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

[1972 ஏப்ரல் 3]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

அந்த மாதிரியான 'ஸ்கூல் ஆஃப் தாட்' என்று சொல்லலாம். 'அக்ரிகல்ச்சுரல் செக்டாருக்கு' இன்னும் வரி போட்டு அதி லிருந்து பணம் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது 'அக்ரிகல்ச்சுரை'-ப் பொறுத்தவரை விஷயம் தெரியாதவர்கள் கருத்து என்பது என்னுடைய கருத்து. 'அக்ரிகல்ச்சுரல் செக்டாரால்' இனிமேல் எந்த வரிச் சுமையும் தாங்க முடியாது. இன்றைய தினம் 'அக்ரிகல்ச்சுரில்' ஈடுபட்டவர்கள் 10 ஏக்கர், 15 ஏக்கர் வைத்திருந்தாலும் கூட, "அக்ரிகல்ச்சுரல் இன்கம்-டாக்ஸ்" வரும்போது பணம் கட்ட முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். யாராவது சொல்லலாம் டாக்டர் ஹாண்டே பிற்போக்குவாதி போல் பேசுகிறார் என்று என்னைப் பொறுத்த வரை 'டெனன்ட்சுக்கு' தன்மை செய்ய வேண்டுமென்று வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறேன். அதற்காகத்தான் பழனிசாமி அவர்களின் பொதுமக்கள் அபிப்பிராயத்திற்கு விடவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். இவ்விதம் ஒரு கோணத்திலிருந்து சொல்லலாம்.

நான் இன்னொரு கோணத்திலிருந்து சொல்கிறேன். எந்த அளவிற்கு 'அக்ரிகல்ச்சுரல் செக்டார்' இந்தச் சுமையைத் தாங்க முடியும் என்று பார்க்கும்போது திட்டவாட்டமாக 15 ஏக்கருக்கு கொண்டு வந்து விடுவோம். அதற்குப் பிறகு 10 ஏக்கருக்கு வரட்டும். ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் எந்த அளவிற்கு பாதிக்கப்படுகிறார்கள், எந்த அளவு சலுகை கொடுக்கிறோம் என்று பார்ப்பது மட்டுமன்றி, இன்று பலர் சாப்பாட்டுக்கு கூட திண்டாடும் அளவிற்கு இருக்கும் சின்ன சின்ன நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு என்ன செய்வது என்று பார்த்து செய்யவேண்டும். அதே நேரத்தில் இன்னொரு முக்கிய விஷயத்தை அமைச்சரவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். பல டெனன்ட்ஸ் அரசாங்கம் இப்படி சுடுமையாக இருப்பார்கள் என்று நம்பிக் கொண்டு குத்தகை கொடுத்திருக்கிறார்கள். சிலர் கட்டத் தவறியிருக்கிறார்கள். அவர்களை பாகுபாடு செய்யாமல் எந்தவித நன்மை செய்யவேண்டும் என்று பார்க்க வேண்டும் என்று தெளிவாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எந்தவிதமான முற்போக்கு கொள்கை கொண்டு வந்தாலும் கூட கட்சி சார்பை பொறுத்தவரை ஆதரவு தரத் தயாராக இருக்கிறேன். பல ஆண்டுகளுக்கு முன் 'அக்ரிகல்ச்சுரல் டென்ட் ரிலீஃப் ஆக்ட்' என்று மதிப்பிற்குரிய

1972 ஏப்ரல் 3]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

ராஜாஜி அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள், என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நாள்பேசுகிற நேரத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அது வேறு பிரச்சினை. அப்போதெல்லாம் ஏராளமான பேர் 'அக்ரிகல்ச்சுரல் டெட்' வாங்கிக்கொண்டு, அதனால் நிறைய வாட்டி வாங்கி பலர் பணக்காரர்களாகும் நிலைமையைப் பார்த்து-- 1937-ம் ஆண்டு என்பது எனக்கு சரியாக ஞாபகமில்லை--அந்தக் காலத்தில் தள்ளுபடி செய்தார், என்று தெரிகிறது. அது வேறு விஷயம். ஆனால் இங்கே இவர்கள் டெனன்ட்ஸ், லான்ட் லார்ட்ஸுக்கு கொடுக்க வேண்டியவர்கள், அரசாங்கத்திலிருந்து கூட்டுறவு இலாகாவிற்கும் கடன் இருக்கிறது. அதிலே ஒருவித பாடுபாடு செய்யாமல் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்திற்கு வேறு வரிக்கு இடமில்லை. போடவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. எனக்குத் தெரியும். 5 ஏக்கர் வைத்திருக்கும் 'லான்ட் லார்ட்டு'யில் 'வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டாம். இந்த அரசாங்கம் வலிமையாக இருப்பதால் "இட் இஸ் எ ஸ்ட்ராங் இன்ஸ்டிடியூஷன்; ஸ்டேபிள் கவர்ன்மென்ட்"—ஸ்டேபிளாக இருக்கும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு கடன் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கும்போது வரி விலக்கு கொடுக்கவேண்டிய தேவையில்லை என்று சட்டம் போடலாம். அது நிச்சயமாக 'டெனன்ட்சுக்கு' நன்மை செய்யக் கூடிய அளவிற்கு இருக்குமென்று சொல்லி, "டெனன்ட்சுக்கு" முழுப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்பதில் எந்தவித கருத்து வேறுபாடும் இல்லை. சின்ன சின்ன விவசாயிகளுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும், கொடுங்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். அந்த அளவுக்கு இதை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: தலைவரவர்களே, இந்த நல்ல திட்டத்தை ஆதரித்து, ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்காக முதலில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொல்லிவிட்டு, இறுதியில் இதை ஆதரிக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன்.

[1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி]

இது உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு ஒரு நல்ல அரிய திட்டமாகும். இது ஒரு புரட்சிகரமானத் திட்டம் என்று பட்ஜெட் உரையில் ஆரம்பத்தில் நமது முதலமைச்சரவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். அது உண்மை என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். விவசாயிகளின் கஷ்டங்களைப் போக்குகின்ற வகையில் இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததற்காக இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். விவசாயப் பெருங்குடி மக்களும் நிச்சயமாக இந்த அரசைப் பாராட்டுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. எல்லா விவசாயிகளும் இதை வரவேற்கிறார்கள்.

நம்முடைய நாட்டில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் வேண்டுமென்றே குத்தகைப் பாக்கியைக் கொடுக்கக் கூடாது என்ற நிலையில் யாரும் இல்லை. அவர்களால் எவ்வளவோ முயன்றும், அந்தப் பாக்கிகளைக் கொடுக்க முடியாததால் தான் கொடுக்கவில்லை. பல்வேறுவிதமான கஷ்ட நிலைகளால்தான் பாக்கிகளைக் கொடுக்க முடியாத பரிதாபகரமான நிலை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களின் அந்தப் பரிதாபகரமான நிலையைப் போக்கவே, இந்தச் சட்டத்தை கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

இதிலே, எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. மாரிமுத்து அவர்களின் பேச்சின் ஒரு அம்சத்தை ஆதரிக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக மார்ச் 1972-க்குப் பிறகு யாராவது இந்தக் குத்தகைப் பாக்கிக்காக வெளியேற்றப்பட வேண்டுமென்று இருந்தால் அவர்களுக்கு மட்டும் தான் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் குத்தகைப் பாக்கிக்காக இதற்கு முன்னால் வெளியேற்றப்பட்டிருந்தாலும் அவர்கள் பணம் கொடுக்கவேண்டியதில்லை. இருந்தாலும் அவர்கள் குத்தகை நிலத்தை அனுபவிக்கும் உரிமை இல்லை. இங்கே 1972-ல் இருந்துவந்த பசலிக்கு மட்டும் பாக்கியின்றி கொடுத்தால் போதும். அதற்கு முந்தின பாக்கியை கொடுக்க வேண்டியதில்லை; அதற்காக நிலத்தை விட்டு வெளியேற்ற முடியாது என்று இருக்கிறது. 1972-க்கு முன்பே இந்தக் காரணத்திற்காக வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால், 1968-க்கு பிறகு எந்த விவசாயி வெளியேற்றப்பட்டிருந்தாலும், நிச்சயமாக அவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகை கொடுக்கப்பட வேண்டும். வேறு காரணங்களுக்காக வெளியேற்றப் பட்டிருந்தால் அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்வதற்

1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

கில்லை. இந்த அரசு அந்தச் சலுகையை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் அந்த விவசாயிகளும் இந்த அரசை நல்ல முறையில் பாராட்டுவார்கள்.

அடுத்தபடியாக ரிவிஷனுக்காக ஹைகோர்ட்டுக்குப் போவதற்கு ஒரு புரோவிஷன் இருக்கிறது. ஹைகோர்ட்டுக்கு ரிவிஷனுக்குப் போவதற்கு இந்த ஏழை விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாகப் பொருளாதார நெருக்கடி இருக்கிறது. எனவே, அந்தப் பொறுப்பை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டால் அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பாக இருக்கும். ஏனென்றால் ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் தங்கள் நிதிநிலைமை காரணமாக, பாக்கி கொடுக்க முடியாததால் இந்தச் சலுகைகளைக் கொடுக்கிறோம். ஏதோ அநியாயமான காரணமாக அல்லது அதிகாரிகள் தவறு செய்து, அதன் காரணமாக ரிவிஷனுக்குப் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால், அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு சர்க்காரே விரைந்து ரிவிஷனுக்கு போகக் கூடிய முறையில் இந்த சட்டத்தைத் திருத்தி அமைத்தால் இன்னும் அதிக சலுகை இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்தமாதிரியான வரவேற்கக்கூடிய நல்ல சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டுவரும்போது, அதை சட்டமன்றம், சட்டமேலவை ஆகிய இரு சபைகளிலும் வைத்து, ஒப்புதல் பெறவேண்டுமென்ற ஒரு கண்டிஷன் இருக்கிறது. அதையும் அரசாங்கம் பரிசீலிக்கவேண்டும். ஏனென்றால் எல்லா ரூல்களையும் இரண்டு சபைகளிலும் ஒப்புதல் பெறவேண்டுமென்றால் காலதாமதம் ஆகும். அதுவும் விவசாயிகளுக்கு நல்லதொரு அம்சமாக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது அதற்கு சம்பந்தப்பட்ட ரூல்களை வைத்து, இரண்டு சபைகளின் ஒப்புதலையும் பெறவேண்டும் என்பது அவ்வளவு அவசியமானது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. எனவே, அதைப் பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முதலமைச்சரவர்களுக்கு நான் ஒரு வேண்டுகோளை விடுக்க விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக ஏராளமாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள்தான் பயன்பெறக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே, இது அவர்கள்

[1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

தான் மிகவும் வரவேற்கக்கூடிய அம்சமாக இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள் போலவே இராமநாதபுரம் மாவட்ட விவசாயிகளும் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கடந்த நான்கு ஐந்து ஆண்டு காலமாக அங்கே பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக விவசாயிகள் குத்தகைப் பாக்கியை சரியாகக் கொடுக்க முடியவில்லை. அதனால் அவர்கள் உடைமைகளை ஜப்தி செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த அரசுக்கு அதைப் பற்றிச் சொன்னால் அவர்களுக்கும் நன்மை கிடைக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். இங்கே தனிப்பட்ட ஒருவர் லான்ட் லார்டாக இருப்பதால் இந்தச் சட்டம் செல்லுபடி ஆகிறது. அங்கே, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் அரசாங்கமே லான்ட் லார்டாக இருக்கிறது. அதாவது அரசாங்க இலாகாவின் நிலமாக இருக்கிறது. அதனால் இந்தச் சட்டம் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்குப் பொருந்தாத நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கும் இத்தகைய நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைமட்டும் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தச் சட்டம் எப்போதும் ஒரு நிரந்தரப் பரிகாரமாக இருக்க முடியாது. இப்போதைக்கு இது ஒரு பரிகாரம் ஆக இருக்கிறது. இதற்குப் பதிலாக நிரந்தரமாக விவசாயிகளுக்கு ஒரு பரிகாரம் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் ஒரு சட்டத்தை நாம் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படி நிரந்தரமாக ஒரு பரிகாரம் செய்யப்பட்டால் விவசாயிகள் ஒழுங்காக குத்தகை செலுத்தமாட்டார்கள் என்று சிலர் சொல்லலாம். நமது விவசாயிகள் அப்படிப்பட்டவர்கள் அல்ல. நியாயமாக குத்தகை செலுத்த வேண்டுமென்ற எண்ண முடையவர்களே நமது விவசாயிகள். வேண்டுமானால் குத்தகை கொடுக்காமல் இருந்துவிடுவார்களோ என்ற ஐயப்பாட்டைப் போக்குவதற்கு சட்டத்தில் ஏதாவது ஒரு வழியை வைத்துக் கொள்ளலாம். எனவே, கஷ்டம், பஞ்சம், வறட்சி காரணமாக குத்தகைச் செலுத்த முடியாமல் இருந்தால் அவ்வப்போது இப்படிப்பட்டச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுமா அல்லது வேறுவிதமாக இருக்குமா என்பதை தெளிவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1972 ஏப்ரல் 3]

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : மாண்டிமு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அரசு மேற்கொண்டிருக்கிற பல முற்போக்கான புரட்சிகரமான, சிறப்பான நடவடிக்கைகளில் இதுவும் ஒன்று என்று சொன்னால் மிகையாகாது. பொதுவாக நம்முடைய நாட்டினுடைய ஏழ்மைக்கு அடிப்படையாக இருப்பது, நம்முடைய பொருளாதாரத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற சீர்குலைவுக்குக் காரணமாக இருப்பது கிராமங்களில் வாழ்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தான். அவர்கள் எப்போதுமே கடன் தொல்லைகளினாலும், ஏழ்மையினாலும் பலவிதமான துன்பங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வாழ்ந்து வருவது நாம் எல்லாம் அறிந்த ஒன்றாகும். அவர்கள் அன்றாடம் ஆற்ற வேண்டிய பணிகளை தடங்கல் இல்லாமல், கவலையில்லாமல் நிறைவேற்றுவதற்கு அவர்களுக்கு கடன் தொல்லைகள் இருக்கக்கூடாது. அதை உணர்ந்து நம்முடைய அரசு இந்தப் புரட்சிகரமான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக தமிழ்நாட்டு மக்களின் சார்பாக இந்த அரசையும், சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக தகை என்றால் சிறப்பு. அந்தச் சிறப்புக்குரியவர்கள் காரியம் செய்பவர்கள், தொழில் செய்பவர்கள், எவன் ஒருவன் தானே தன் சொந்த நிலத்தை உழுது, பயிரிட்டு, உற்பத்தியைப் பெருக்கி, நாட்டு மக்களுக்கு உண்டி கொடுத்து, உயிர் கொடுக்கிறானே அவன் தகை பெற்றிருக்கிறான். பிறருடைய, நிலத்தை எடுத்து பயிரிடுகிற நிலையை தகையாகக் கொள்ளாமல் நாம் குத்தகையாகக் கொள்கிறோம். ஏன் அப்படிச் சொன்னார்கள் என்பதை தமிழ் இலக்கியத்தில் எடுபாடும், ஆர்வமும் கொண்டவர்கள் தான் விளக்கவேண்டும். குத்தகைகாரர்களுக்கும் கடன் தொல்லை இருக்கக்கூடாது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். இன்னுள்ள நிலையில் ஒரு காலவரையரையை ஏற்படுத்தி அதற்குள் இருக்கிற பழைய பாக்கியை நடைமுறைக் கடனைக் கொடுத்து விட்டால் ரத்து செய்து விடுகிற ஒரு விதி இருக்கிறது.

ஆனால் திரு. சௌடி சுந்தரபாரதி சொன்னதுபோல வருங்காலத்தைப்பற்றி ஒன்றும் இல்லை. அதற்கும் ஒரு விரிவான சட்டம் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்பது என் வேண்டுகோள்.

[1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

இப்போது சாதாரணமாக கிராமங்களில் பார்க்கலாம், ஒரு விவசாயி—நிலக்காரருக்குப் பாதி, தனக்குப் பாதி என்கிற அடிப்படையில் நிலத்தை உழுது பயிரிட்டு 50 மூட்டை அறுவடை செய்திருப்பான். நிலக்காரர் தமக்குச் சேரவேண்டிய 25 மூட்டையை வண்டியில் ஏற்றி அனுப்பிய கையோடு “நீ பாக்கி தரவேண்டியது 25 மூட்டை இருக்கிறதே, அதற்கு இதை எடுத்துக் கொண்டு விடுகிறேன் போ” என்று இந்த 25 மூட்டையையும் ஏற்றிக்கொண்டு போய்விடுவான். விவசாயி அம்போ என்று உட்காரவேண்டியது தான். அவனுடைய பெண்டு பிள்ளைகள் ஏமாற்றமடைந்து நிற்பார்கள். அவன் அன்றையச் சாப்பாட்டிற்கே வேறு ஒருவரிடம் கடனுக்குப் போக வேண்டிய நிலைதான் இருக்கும். வருங்காலத்திலும் இதுபோன்ற நிலை அவர்களுக்கு ஏற்படாதிருக்க கடனுக்காக அந்த வருட மகசூலைத் தம் பங்கு போக பாக்கியுள்ள பங்கையும் பறித்துக்கொள்ளாதிருக்க ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அதேசமயம் சமுதாயத்தில் சில பலவீனங்கள் இருக்கின்றன. விவசாயிகளும் சரியாக குத்தகை அளிக்காது எல்லாவற்றையும் எடுத்துப் போய்விடுகிறவர்களும் இருக்கலாம். ஒரு விதவை—மைனர் பிள்ளை—அந்த நிலத்தில் இருந்து வருகிறதைக் கொண்டு தான் சாப்பிடவேண்டும் என்கிற நிலை இருக்கும். அதோடு சில நிர்வாகங்கள்—கல்வி, கலாசார ஸ்தாபனங்களுக்கு யாராவது ஒரு ஏக்கர் எழுதி வைத்திருப்பார். அதில் இருந்து வருகிற வருமானத்தைக் கொண்டு அவை நடக்க வேண்டியதாக இருக்கும். இவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய குத்தகை நியாயமான அளவில் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கவும் வழி செய்யவேண்டும்.

பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல புரட்சிகரமான சட்டம் என்பதில் ஐயமில்லை. காரணம் அந்தக் காலத்தில் இருந்து சொல்லி எழுதிக் கூட வைத்துவிட்டார்கள்.

‘Indian farmer is always in debt’. என்பதாக. அப்படிக்கடன் தொல்லைகளினால் அவதிப்படுகிறவர்களுக் ‘இப்போது நாம் நிவாரணம் அளிப்பதோடுகூட வருங்காலத்தில் அவர்கள் கடன் படாமல் வாழக்கூடிய ஒரு சமுதாய பொருளாதார அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். விவசாயி என்றால் இன்றைக்கு நம்மைப்

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

1972 ஏப்ரல் 3]

போல் சட்டை போட்டுக்கொள்ள வசதியில்லை. மேலே துண்டு. பனியனுக்கு வழியில்லை. இன்னும் காலில் வேணிற் காலத்தில்தான் போட்டுக்கொள்ளக்கூடச் செருப்பு இல்லாதவர்கள் பலர்.

அதைத் தீர்ப்பதற்கு வழி இல்லை. கடன் தொல்லைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதை நீக்குவதற்கு என்ன வழி என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இதைப்பற்றி முதல், இரண்டாவது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போடும்போதே சொன்னோம். 'ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவாது' என்று நாம் அப்பொழுதே சொன்னோம். விவசாயி முன்னேறினால்தான் நாடு முன்னேறும். தொழிற்சாலைகள் ஏற்படத்தான் வேண்டும். அதனால் வேலைவாய்ப்பு பெருகலாம். ஆனால் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்க வேண்டிய உணவை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயியும் நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். தொழிலாளர்களுக்கு உணவு வேண்டும். அவன் என்ன பெரிய கோமன்வரனா, பஞ்சு சாலட் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்க?

ஆகவேதான் சொல்கிறோம், உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளை முதலாவதாகத் தீர்க்க வேண்டும். கிராமங்களில் உணவுத் தானியங்களுக்கு டிமாண்டு அதிகம். அதை உற்பத்தி செய்ய வேண்டியது நமது கடமை. "உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்; மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின் செல்பவர்" என்று வள்ளுவர் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே உழவின் சிறப்பை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டுப் போய் இருக்கிறார். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னரும், நாம் உணவுப் பொருள்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவில்லை, தேவையைப் பூர்த்தி செய்யாமல் இருக்கிறோம். (மணியடிக்கப்பட்டது) தலைவர் அவர்களும் மணியடிக்கிறார்கள். மணி அடிப்பது நல்ல சகுனம்தான். பேரவைத் தலைவர் என்னை உட்கார வைப்பதற்காக மணி அடித்திருந்தாலும், உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது மணி அடிப்பது நல்ல சகுனம்தான். இந்த நல்ல சகுனத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1972 ஏப்ரல் 3]

இனி வருங்காலத்தில் விவசாயிகளின் வாழ்க்கையிலே அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு நிரந்தரமான முடிவு என்ன என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். விவசாயிகளின் கஷ்டத்தை இந்த அரசு நல்ல முறையில் உணர்ந்திருக்கிறது. விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல பல சட்டங்களை இந்த அரசு கொண்டுவந்திருக்கிறது. சுறுசுறுப்பான நல்ல துடிப்புள்ள நம்முடைய மாவட்ட அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல பல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவரைப் பாராட்டுகிறேன், இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன் என்று கூறி, என் உரையை நிறைவு செய்துகொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, குத்தகை நிலுவை (தணிப்பு) சட்டம் உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்கது என்பதை முதலில் அரசுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய நண்பர் திரு. லத்திப் அவர்கள் சொன்னதுபோல், கிராமங்களிலே கடனுடைய சமை எந்த அளவிற்கு இருக்கிறது, ஆங்காங்கு விவசாயிகள் எப்படி கடன்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நன்றாக ஆராய்வதற்காக ஒரு நிபுணர் குழுவை அமைக்க வேண்டும். அன்றைக்கு முதலமைச்சராகயிருந்த திரு. ராஜாஜி அவர்கள் கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவந்து, விவசாயிகள் தனி நபர்க்கிடமிருந்து அதிக வட்டிக்குக் கடன் வாங்கி அதிகமான வட்டியைக் கொடுத்தே ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்கிற நல்ல நோக்கத்தோடுதான் அப்போது சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். இப்போது நம் மாநிலத்தில் குறிப்பாக குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் மிக நல்ல சீர்திருத்தமுள்ளதாக இருக்கிறது. அதுபோலவே 60-க்கு 40 பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம், போன்றவை விவசாயிகளுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சட்டம் எல்லாம் விவசாயிகளின் நிலைமையை, விவசாயிகளின் குறைகளை முழுவதும் போக்காமல் அந்தந்த நோங்களில் எழுகின்ற பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைப்பதாக இருக்கிறதே தவிர, முழுப் பிரச்சினைகளையும் முழுவதுமாக தீர்க்க வேண்டிய நிலையாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

1972 ஏப்ரல் 3]

முதலிலே குத்தகைதாரர்களுடைய நிலைமை என்ன, அவர்கள் படுகின்ற கஷ்டங்கள் என்ன என்பதையெல்லாம் அரசு ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். விவசாயிகள் எதெதற்காகக் கடன்படுகிறார்கள், எந்தெந்தச் செலவுகளை அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் செய்யாமல் இருக்கலாம், அவர்களுக்கு என்னென்ன பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன என்பனவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்காக ஒரு நல்ல நிபுணர் குழுவைப் போட்டு, யோசித்துப் பார்ப்பது வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். சில ஷரத்துக்களைப் பார்க்கும்போது ஒழுங்காக இருப்பவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுப்பதுபோல் இருக்கிறது. இன்றைக்கு, Clause 4 sub-clause 3 ஐப் பார்த்தால்,

(3) Nothing in this section or in any other provision of this Act shall entitle any cultivating tenant to claim any refund from the landlord on the ground that the payment or deposit made on or after the 1st July 1971, towards the discharge of any arrears of rent or towards full or part satisfaction of a decree or order for the recovery of any arrears of rent, is in excess of the rent due as current rent.

உண்மையிலே அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், திரும்பப் பெறுவதற்கு வசதி இல்லை. ஒழுங்காக குத்தகை செலுத்திய ஒருவனுக்கு, 'ஏன் செலுத்தினாய், உனக்கு ரீபண்டு இல்லை' என்று சொல்வதுபோல இருக்கிறது. அது எப்படி நியாயம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. விவசாயி பல கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் ஒழுங்காக செலுத்தியிருக்கிறான். ஆகவே, இதை அரசு மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) ரீபண்டு

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ரீபண்டு யார் கொடுக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்கள்?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: விவசாயிகள் லேண்ட் லார்டுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து திரும்பப் பெற வேண்டும் ஏன் இப்படி சட்டம் போட்டிருக்கிறீர்கள்?

Nothing in this section or in any other provision of this Act shall entitle any cultivating tenant to claim any refund from the landlord.

என்று இருக்கிறது. கொடுத்தவன் ஏமாந்தவன் ஆகிறான்

[1972 ஏப்ரல் 3]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, தங்களுடைய வாதப்படி கொடுத்தவன் ஏமாந்தவன் என்றால், கொடுக்காதவன் ஏமாற்றியவன்தானே?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, கொடுத்தவன் ஏமாந்தவன் ஆகிறான்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, கொடுத்தவன் ஏமாந்தவன் என்றால், கொடுக்காதவன் ஏமாற்றியவன் என்றுதானே கூறுகிறீர்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, உங்கள் சட்டத்தின்படி அதுதான் அர்த்தம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, காமராஜ் அவர்கள் இம்மாதிரி ஏமாற்றியவர்களுக்காகத்தான் வாதாடினார் என்று தெரிகிறது. தஞ்சாவூரில் பேசும்போது, சொன்னார். நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதன் காரணமாக 25 ஆயிரம் பேர் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று பெரும் தலைவர் கூறுவதை ஏற்று இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். காமராஜ் அவர்கள் ஏமாற்றியவனுக்குச் சலுகை தருகிறார்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, வழக்கம் போல் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் திசை திருப்புகிறார். கொடுக்காதவர்கள் ஏமாற்றியவர்கள்தாம். இவ்வளவு கஷ்டத் திற்கும் மத்தியில் ஒழுங்காகக் கொடுத்திருக்கிறான் என்றால், அதைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டாமா? 1972-க்கு குத்தகைக்குக் கொடுத்திருந்தால் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கு வழி இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தைச் சரியாகப் படித்தால் விவரம் தெரியும். அம்மையார் அவர்கள் ஒருவேளை புரிந்துகொண்டு வழக்கறிஞர் வாதமாக பேசுகிறாரோ என்னவோ தெரியவில்லை. பழைய நான்கு ஆண்டுக்காலம் குத்தகை பாக்கி கொடுக்கவில்லை. இந்த ஆண்டு பாக்கி கொடுத்து விட்டிருந்தால் கடந்த ஆண்டு பாக்கிகளும் தீர்ந்து விட்டதாகக் கொள்ளலாம். சென்ற ஆண்டு கொடுத்திருந்தால் அவைகளையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமா என்பது வழக்கமான

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

1972 ஏப்ரல் 3]

வாதம். நான்கு ஆண்டுகளில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குக் கொடுத்து விட்டு, இந்த ஆண்டு குத்தகை பாக்கி கொடுத்துவிட்டு, பின்னர் 'தெரியாமல் கொடுத்து விட்டேன், அதைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடவேண்டும்' என்பது எங்கும் சரியில்லை. அது எப்படி சட்டத் திற்சு உட்பட்டதாக இருக்கும்?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் சட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்துதான் கொண்டு வருகிறது. இல்லாதவன் கடனாளியாகிவிட்டான் என்பதற்காக விதிவிலக்கு செய்திருக்கிறது. குத்தகைக்கு நெல் அளக்காமல் இருந்திருந்தால் அவனுக்கு விளையாமல் இருந்த காரணத்தினால் கொடுக்காமல் இருந்திருப்பான். விளைந்தவன் கொடுத்திருக்கிறான். சிலர் குத்தகை கொடுக்க முடியாமல் போனதற்குக் காரணம் பயிரிட்ட நேரத்தில் நெல் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, அவன் கடனாளியாக இருந்தான். அவனால் கொடுக்க முடியாமல் இருப்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம். கொடுத்துவிட்டவனுக்கு அதைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வதற்கல்ல இந்தச் சட்டம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சபாநாயகரவர்களே, விளைந்து பிற்பகி கொடுத்தானா? அல்லது நாணயமாகக் கொடுத்துத்தான் தீர வேண்டுமென்று கொடுத்திருக்கலாம். அப்படிக் கொடுத்தவர்களின் நிலை என்ன? சில குத்தகைதாரர்களைப்பற்றி எனக்குத் தெரியும், விளைந்தாலும் கொடுக்க மனம் இல்லாமல் சிலர் இருப்பார்கள், விளையாவிட்டாலும் நாணயத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதற்காக அளப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். அப்படி நாணயமாக அளந்தவன் இன்றைக்கு இழந்தவனாகிறான். அதைத்தான் சொல்கிறேன், அளந்துவிட்ட காரணத்தினால் அவர்களுக்கு ஏன் இந்தச் சலுகையைத் தராமல் இருக்கிறீர்கள்? குத்தகையை நாணயமாக அளந்திருக்கிறானே அவனுக்கும் அந்தச் சலுகையைத் தருங்கள். அதிகமாக அளந்தவர்களுக்கு லேண்ட் லார்ட்களிடமிருந்து வாங்குவதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது?

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாபதி: பாயிண்ட் ஆர்டர் கிளாரிபி கேஷன் சார். கனம் அம்மையார் அவர்கள், அதிகமாகக் கொடுத்திருந்தால் திரும்பப் பெறுவதற்குச் சட்டத்திலே வாய்ப்பில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதாவது, குத்தகை அதிகம்

[திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

[1972 ஏப்ரல் 3]

கொடுத்திருந்தால், எந்த விவசாயியும் வருஷத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டியதைவிட அதிகமாகக் கொடுக்கமாட்டான். இதற்குமுன் விவசாயி கொடுத்திருந்தாலும் அவர்கள் என்ன கொடுக்க வேண்டுமோ அதைத்தான் கொடுத்திருப்பார்கள். அப்படியிருக்கும் பொழுது அதிகமாக எப்படிக் கொடுக்க முடியும்? அதிகமாகக் கொடுத்திருந்தால் தானே திரும்பப் பெற வாய்ப்பு வேண்டும். அதிகம் எங்கே இருக்கிறது என்று புரியவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நான் சொன்னதைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று கருதுகிறேன். யாரும் அதிகமாகக் கொடுக்கவில்லை. குத்தகை கொடுத்திருக்கிறார்கள், சிலர் கொடுக்காமல் இருந்திருக்கிறார்கள். கொடுக்காமல் இருந்தவர்களுக்கெல்லாம் இந்தச் சலுகையை நாம் தருகிறோம். ஏனென்றால் அவர்களால் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்கிறோம். ஆனால் கொடுத்திருக்கிறானே அவன் கதி என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஓட்டப்பந்தயத்தில் ஓட முடியாமல் வலுவில்லாமல் இருப்பவர்களை முன்னால் நிறுத்துவது வழக்கம். ஆனால் அம்மையார் அவர்கள் அந்த வலுவில்லாதவர் களையும், வலுள்ளவர்களையும் ஒன்றாக ஓடச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள், இதுதான் அம்மையார் அவர்களின் விளக்கம் என்று கருதுகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நான்யமாக அளந்திருப்பவர்களுக்கு இது ஒரு பனிஷ்மெண்ட் என்றுதான் சொல்கின்றேன். விளைந்தால் அளக்கிறான், விளையவில்லை என்றால் அளக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். சிலசமயங்களில் அவனுக்கு மனச்சாட்சியிருந்தால், குத்தகைக்கு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம், அளந்து விடுவோம் என்று அளக்கிறானே அவன் ஏமாறியாகிறான்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டத்தின் பெயரையே கொஞ்சம் அவர்கள் திரும்பவும் படிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குத்தகை பாக்கி செலுத்தாதவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு சட்டமே தவிர, செலுத்தியவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு என்பது அல்ல. குத்தகை பாக்கி செலுத்தா

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

1972 ஏப்ரல் 3]

தவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் சட்டத்தின் நோக்கமே தவிர ஏற்கனவே கொடுத்தவர்களைப் பாதுகாப்பதற்கான சட்டம் அல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : குத்தகை பாக்கிச் செலுத்தாமல் இருந்ததற்கு வறட்சி, சரியாக செம்மையாக விளைச்சல் இல்லை என்று காரணம் சொல்லலாம். ஆனால் இத்தனை கஷ்டங்களுக்கும் மத்தியில் கொடுத்திருக்கிறானே அவனுக்கு ஏன் ரீபேண்ட் செய்ய வகையில்லை. புரிந்துகொண்டே புரியாமல் பேசுவதுமாதிரி பேசுவது நியாயமல்ல. இவ்வளவு கஷ்டங்களுக்கும் மத்தியில் எத்தனைபேர் நாணயமாக அளந்திருக்கிறார்கள், அவர்களின் நிலை என்ன? ஆகவே நிலச்சுவான்தார்களிடமிருந்து ரீபேண்ட் வசவில்கலை என்றால் அடுத்த முறை கொடுக்க வேண்டிய குத்தகையை டைட் ஆஃப் செய்வது சரியாக இருக்கும். எனவே அப்படி ரீபேண்ட் கிடைக்காத அளவில் குத்தகையை அளக்காமல் இருப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக வரும்பொழுது, நாங்கள் ஒரு தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறோம். நாம் எப்படி குத்தகைதாரர்களுக்கு இவ்வளவு நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோமோ அதேமாதிரி குறைந்த நிலமுள்ள நிலச்சுவான்தார்கள், பெண்கள், விதவைகள் இவர்களுடைய நிலைமைகளையும் யோசிக்க வேண்டும். ஆகவே இந்தக் கடன் நிவாரணத்தில் பெண்கள் நிலச்சுவான்தாரர்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கும் அல்லது மைனர் குழந்தைகள், விதவைகள், 1 ஏக்கரா, 2 ஏக்கரா, 3 ஏக்கரா என்று வைத்திருக்கும் அவர்களுக்கும் ஏதாவது செய்ய வேண்டும். நாங்கள் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறோம். எனவே சிறுநிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்க முடியுமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இல்லை யென்றால் மற்றொன்றைச் செய்யலாம். ஸ்மால் லேண்ட் லார்ட்ஸ் யாருக்காவது இதிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கவில்லையென்றாலும் அவர்களுக்கு அரசாங்க கிஸ்தியிலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுத்தால் நல்லது. ஏனென்றால் குத்தகைப் பணம் கிடைத்தால்தான் அதிலிருந்து நிலத்திற்கான செலவைப் பார்க்கிறார்கள். குத்தகையே தர வேண்டாம், இதோடு ஒதுக்கிவிட்டோம் என்று சொல்லும்பொழுது வரி மற்றைய சுமைகளையாவது குறைப்பதற்கு

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1972 ஏப்ரல் 3]

நாம் முன் வரவேண்டும். சிறுநிலச்சுவான்தாரர்களுக்காவது இத்தகைய வரிச்சுமையைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். எப்படி குத்தகைதாரர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்க ஆசைப்படுகிறோமோ அதைப்போல சிறுநிலச்சுவான்தாரர்களுக்கும் அவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கும் மற்றச் செலவுகளைத் தாங்கவும் வேண்டியிருப்பதால், அவர்களிடத்திலிருந்து வாங்க வேண்டிய வரிகளை வஜா செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன்வந்தால் அதனால் உங்களுக்கு நஷ்டம் அதிகமாக வராது. 3 ஏக்கரா, 5 ஏக்கரா என்று வைத்திருக்கும் நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு இத்தகைய ஒரு ரீலீஃபைத் தந்தால் உண்மையிலேயே சிறுநிலச்சுவான்தாரர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் பாரபட்சமற்ற முறையிலே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம் என்ற நல்ல பெயருக்கும் ஆளாவோம் என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னே ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, சிறுநிலச்சுவான்தாரர்களுக்கெல்லாம் வஜா செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். நாணயமாகக் குத்தகை அவர்களுக்கு அளந்திருந்தால் என்ன செய்வது?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அப்பொழுது அவர்களிடத்திலே வரி கேளுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னே ப. நாராயணசாமி: குத்தகையை அளக்காதவர்கள் நாணயமில்லாதவர்கள் போலவும், அளந்தவர்கள் நாணயம் உள்ளவர்கள் போலவும் சொல்கிறார்கள். குத்தகை கொடுத்திருந்தால் மிராசுதாரர்களிடமிருந்து திருப்பிக் கேட்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதேபோல் விதவைகளாக இருப்பவர்களிடமிருந்து, அவர்களுக்கு நியாயமாகக் குத்தகை கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் அவர்களிடத்திலிருந்தும் திருப்பி வாங்கிக் கொடுப்பதா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: யாராக இருந்தாலும் அந்தப் பாலிசியிலே, விதவைகளாக இருந்தாலும் நாணயமாகக் குத்தகை அளந்திருந்தால் மற்ற விவசாயிகளுக்கு எந்த நிவாரணத்தைக் கொடுக்கிறோமோ அது அவர்களுக்கும் உரியது குத்தகை பாக்கி கிடைக்காமல் இருப்பவர்களுக்கு வரி வஜா செய்யவேண்டும்.

1972 ஏப்ரல் 3]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

ரீபண்ட் என்று சொல்லும்பொழுது 3 ஏக்கராவாகயிருந்தாலும் சரி, 1½ ஏக்கராவாகயிருந்தாலும் சரி எல்லோருக்கும் ஒரே சட்டமாக இருக்கும் வகையிலே நல்ல முறையிலே வந்தால் நன்றாக இருக்குமே தவிர பனிஷ்மென்ட் கொடுக்கும் முறையிலே அந்தச் சட்டம் இருக்கக்கூடாது.

* மணலி திரு. சி. கந்தசாமி: தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டம் எல்லாக் கட்சியாலும் மனமாற வரவேற்கப்பட வேண்டிய சட்டம். சமூக நீதி என்பது சட்டத்தை வைத்து அல்ல. இன்றைக்கு யதார்த்த நிலையில் விவசாயிகள் நிலத்தை இழந்துவிட்டு, தங்களது உழைப்பைச் செலுத்திவிட்டு சந்தியில் நிற்பவர்களுக்கு உள்ள படியே வாழ்வளிக்கும் முறையில் இந்தச் சட்டம் வரும்பொழுது இந்தச் சட்டத்தை சிலர் எதிர்க்க முடியாமல் போகாத ஊர்களுக்குப் போய் வழிகாட்டிக்கொண்டு பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அதைத் துணிந்து எதிர்க்கிறேன் என்று சொல்ல தயக்கம், ஆகவே சுற்றிச் சுற்றிப் பேசுகிறார்கள். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் ஹாண்டே அவர்கள்கூட அதை வரவேற்றிருப்பதற்குச் சந்தோஷப்படுகிறேன். சுதந்திரக் கட்சியில் கூட அசைவின் ஆரம்பத்தைப் பார்க்கிறேன்.

உள்ளபடியே அம்மையார் அவர்கள் சொல்வது, ஏற்கனவே கொடுத்தவனுக்கு நிவாரணம் கொடுக்க கட்டியவர்களுக்குப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இது ஏதாவது உருப்படியான வாதமா? கட்டாமல் இருக்கிறான் என்றால் அப்படி கட்டாமல் இருப்பதால் சுமை கூடிவிட்டது. அதனால் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படக்கூடிய நிலைமை வந்தால் அது சமுதாயப் பிரச்சனையாகிவிடுகிறது. தப்பித்தவறி அம்மையார் அவர்கள் அமைச்சராக வந்துவிட்டால் சமுதாயத்தில் நியாயமான சட்டத்தைக் கொண்டுவரும்பொழுது உள்ள படியே தமிழ்நாடே அல்லோலகல்லோலப்படும்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I take strong objection to those words (laughter).

மணலி திரு. சி. கந்தசாமி: அடுத்தபடியாக, சின்ன நிலக் காரர்கள் சம்பந்தமாகச் சொன்னார்கள். சின்ன நிலக்காரர்கள் பற்றி ஏற்கனவே பேசியபொழுது குறிப்பிட்டேன், அது இறுதியாக

[1972 ஏப்ரல் 3]

[மணலி திரு. சி. கந்தசாமி]

திர்க்கப்பட வேண்டும். நேரம் வரும்பொழுது விதவைகள், மைனர்கள் இவர்களெல்லாம் கவனிக்கப்படவேண்டும். குத்தகை செய்பவர்கள் 3 ஏக்கரா, இரண்டு ஏக்கரா என்று குத்தகை செய்பவர்களின் நிலைமை எவ்வளவு பரிதாபகரமாக இருக்கும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். மூன்று ஏக்கர்காரர்களிடமிருந்து 1 ஏக்கர் குத்தகை வாங்கியிருப்பவர்கள் படும் சமுதாய நிலைபற்றி சிந்தித்தால் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று தோன்றும். விதவை என்ற அளவில் சொன்னால், சொந்தக்காரர்கள் யாராவது இருக்கலாம். குன்னியூர் அம்மா பெரிய நிலப்பிரபு, பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர்கள் நிலம் இருக்கிறது. ஆகவே நான் கூறுவது என்னவென்றால் விதவைகள் என்பது ரொம்பக் குறைச்சலாக இருப்பவர்கள், சொந்தக்காரர்களிடத்தில் கேட்டுச் சாகுபடி செய்யலாம். விதவை என்று சொல்ல வேண்டுமானால் ஏதும் உழைக்காமல் இருக்கக்கூடியவனும் கூட விதவையாக இருக்கிறான். அவனும் ஒரு விதத்திலே விதவையாகத்தான் இருக்கிறான். தின்றுவிட்டு தின்றுவிட்டு விட்டிலே இருக்கிறான். இப்படியிருக்கும் ஆப்செண்டி லாண்ட்லார்ட்ஸ் ஒழிய வேண்டும்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். ஆப்சண்டி லாண்ட்லார்ட் என்ற முறையே ஒழிக்கப்பட வேண்டும். குத்தகையில் இருப்பவர்களுக்கு, காலப் போக்கில் நிலச் சொந்தகாரனுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்துவிட்டு குத்தகை செய்பவனுக்கு நிலப் பட்டாவை மாற்றியமைக்கும் முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அம்மையார் அவர்கள் ஆராய்ச்சிக்கு ஒரு ஆள் போட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டிய இன்டெட்டட்னஸ் அல்ல இது. குத்தகைதாரன், வாரதாரருக்கு ஏதோ இரண்டு, மூன்று ஏக்கரா வது சொந்தப்படுத்த வேண்டும். ஏழெட்டு ஆண்டுக் காலத்தில் நஷ்ட ஈட்டை நிலச் சொந்தக்காரனுக்கு வழங்குகின்ற முறையில் இரண்டு பேருக்கும் நீதி காணக்கூடிய அடிப்படையில் செய்ய வேண்டும்.

நிலத்திலிருந்து 1968-ம் வருஷத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுபவர்கள் ஒரு பகுதி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் நீதி வழங்க ஏற்பாடு செய்வது பெருத்தமாக இருக்கும். அவர்கள் ஓரிரு தவணைகள் கட்டியிருந்தாலும் வெளியேற்றப்படக்கூடிய நிலை

1972 ஏப்ரல் 3]

[மணலி திரு. சி. கந்தசாமி]

இருக்கிறது. ஒரு வருஷத் தவணை கட்டியிருந்தாலும் அவர்கள் வெளியேற்றப்படக் கூடாது என்ற அடிப்படையில் திருத்தம் கொண்டு வருவதன் மூலம் நீதி வழங்க முடியும். ஏதோ ஏழை எளியவனுக்கு மீண்டும் குத்தகைக்கு விட்டிருந்தால் அதைக் கூட விட்டு விடலாம். மற்றப்படி ஒரு வருஷம் கட்டியிருந்தாலும் அவனை வெளியேற்றக்கூடாது என்ற வகையில் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் வரப்போகிற காலத்தில் நிலப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் முழு வடிவம் கொண்ட சட்டத் தைக் கொண்டு வர ஆரம்பமாக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த முதலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டி, வரவேற்று, தூண்டு கோலாக இருந்த பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு விவசாயிகளிடத்தில் ஒரு பெரும் மாறுதலை ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற புரட்சிகரமான சட்டமுன்வடிவைக் குறித்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட உறுப்பினர்கள் நல்ல கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள்.

கடைசியாகப் பேசிய கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சி உறுப்பினர் மாண்புமிகு பெரியவர் கந்தசாமி அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றித் துவக்கத்தில் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் தூண்டுகோலாக இருந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். உண்மை நிலை அதுவல்ல. அவர் பேசுவதற்கு முன்பே வரவு-செலவுத் திட்டம் முதலமைச்சர் அவர்களால் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவதிக்ஞள்ளான தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள் முதலமைச்சர் அவர்களிடம் தங்கள் நிலையைத் தெரிவித்தார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் முதலமைச்சர் அவர்களே சொன்னார்களே.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கேலி, சிண்டலுக்காகச் சொல்லி இருக்கலாம். அந்தக் கேலியைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள் அரசியல்வாதியாக இருக்க முடியாது.

[1972 ஏப்ரல் 3]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சட்டசபையில் மற்றொரு அரசியல் தலைவரைப் பற்றிக் கேலி செய்யலாமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: கேலி என்றால் அந்தப் பொருளிலே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதில்லை. 'உங்கள் பெருந்தலைவரும் சொன்னார்கள். சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர தூண்டு கோலாக யாரும் இல்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்திற்குச் சென்றபோது அங்கிருக்கின்ற விவசாயிகளுடைய கோரிக்கையின் விளைவாகத்தான் இது உருவாயிற்றே தவிர வேறல்ல.

மணலி திரு. சி. கந்தசாமி: ஹாஸ்யத்திற்காகச் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: வேடிக்கையாகச் சொன்னதை அப்படியே எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் நிலைமையை விளக்கிச் சொன்னேன்.

இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி விரிவாக எல்லா அங்கத்தினர்களும் சொன்னார்கள். 1967-ம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டில், குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் மழை சரியாக இல்லாததன் காரணமாக வேளாண்மை சரியாக இல்லை. இதனால் குத்தகைதாரர்களை வெளியேற்றும் நிலைமை ஏற்பட்டது. 1967-ம் ஆண்டு தேர்தல் வந்த நேரம். 1966-ல் குத்தகை பாக்கி கொடுக்காதவர்களை வெளியேற்றும் அவசியம் ஏற்பட்டபோது அதைத் தடுத்து நிறுத்த ஒரு சட்டம் போடப்பட்டது. 1968-ம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்ற நேரத்தில் முன்பு இருந்த பாக்கிகளை நான்கு தவணைகளாகக் கொடுங்கள், கால வரம்பு வேண்டாம் என்றார்கள். அப்படிக் கொடுப்பது கூட விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கும் என்று முதலமைச்சர் அவர்களிடம் எடுத்துக் கூறப்பட்டதன் பேரில் நடக்கின்ற பசவிக்கு மட்டும் குத்தகையைக் கொடுத்துவிட்டால் முன்பு இருந்த பாக்கி எல்லாம் கொடுத்துவிட்டதாகக் கருதி ரத்து செய்யப்படும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்து சட்டம் வந்திருக்கிறது.

கம்யூனிஸ்டு உறுப்பினர் திரு. பழனிச்சாமி அவர்கள் பேசும் போது பொதுமக்களுடைய கருத்தை அறிந்து கொள்ள இதை அனுப்ப வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்.

1972 ஏப்ரல் 3]

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : பொதுமக்கள் அபிப்பிராயத்திற்கு விட வேண்டியதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இப்போது வேண்டாமென்று சொல்லுகிறார்கள். அது தேவையில்லை என்றுதான் நானும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது அவசர நிலையில் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம். விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு கொண்டு வந்திருப்பதால் இதைப் பொதுமக்கள் அபிப்பிராயத்திற்கு விடத் தேவையில்லை. இதை எவ்வளவு சீக்கிரமாக நிறைவேற்றுகிறோமோ அந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயக்கும். நாம் சட்டத்தை நிறைவேற்றிய பிறகு இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் சம்மதத்தைப் பெற்றாக வேண்டும். அது கையெழுத்தாகி வந்த தேதியில் இருந்து ஆறு மாதகாலம் தவணை பாக்கி கொடுக்க என்று சட்டத்தை வைத்திருக்கிறோம். ஆறு மாத காலம் என்று இருப்பதை 9 மாத காலம் என்று ஆக்க வேண்டுமென்று திரு. சுப்பையா அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அடுத்த பசலி வரும்போது 60-40 பாக்கி கொடுக்க வேண்டும். இப்போது 40 அப்போது 40, ஆக 80 ஆகி விட்டால் மீண்டும் குத்தகை பாக்கி சேர்ந்து கொண்டே போகும் நிலைமை ஏற்படும். இதற்கு நிரந்தர பரிகாரம் காண வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் 6 மாத காலம் என்று வைத்திருக்கிறோம், வேறல்ல.

திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி : 9 மாதம் ஆக்கினால் முதல் கிராப் வரும்போது ஒன்றைக் கொடுத்துவிடலாம். பிறகு டபிள் கிராப் வரும்போது கட்டக்கூடிய நிலை இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஜூலை மாதம் குறுவை அறுவடை வந்து விடுகிறது. கலபமாகக் கொடுத்து விடலாம். இதிலே சிரமம் இருக்குமானால் யோசிக்கலாம், சிரமம் இருக்காது.

திரு. பழனிசாமி அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். 1967-ம் ஆண்டில் இருந்து நான்கு ஆண்டு காலத்திற்குள் ஏதேனும் ஒரு வருஷம் கொடுத்திருந்தால் கூட நான்கு ஆண்டு தவணையும் கொடுத்துவிட்டதாகக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பது விளையாத காரணத்தால் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டு

[1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

மென்பதற்காக விளைந்து கொடுத்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கு அதை வைத்துக் கொண்டு பின் பாக்கியைத் தள்ள வேண்டுமென்று சொல்லுவது சட்டத்திற்கு மூனாக இருக்கும். ஆகவேதான் இந்தப் பசலிக்குக் கொடுத்தால் போதும் என்ற முறையில் சட்டம் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது.

பொதுவாக, இந்தச் சட்டத்தை எல்லோரும் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள்கூட, கடைசியாகச் சொல்லும்போது இதை வரவேற்கக் கூடத் தயராக இருக்கிறேன் என்று மெல்ல மெல்லச் சொன்னார்கள். அவர்கள் வேகமாகவே கூடச் சொல்லலாம். வரவேற்பதில் தவறு இல்லை.

சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும், மூன்று லட்சம் நிலச்சுவாந்தார்கள் சிறு நிலச்சுவாந்தார்களாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஒன்றை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த மூன்று லட்சம் பேரும் குத்தகைக்கு நிலத்தை விட்டவர்கள் அல்ல. அவர்களிலே பெரும்பாலும் சொந்தப் பயிர் வைப்பவர்கள். அப்படிக் கொடுத்திருந்தாலும் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாகத்தான் இருக்கும். அப்படிக் குறைவாக இருப்பவர்களைப் பாதுகாக்கப் போய் பெரிய முதலைகள் தப்பிவிடக் கூடாது. பாதகம் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது. வளர்ந்து வருகிற சமுதாயச் சீர்திருத்தத்தில் உழைப்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாகச் சட்டம் கொண்டு வருகிறோமே தவிர வேறல்ல. குத்தகை தாரர்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்ற முறையிலே இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

எனவே சிறியவர்கள், விதவைகள், வேறு நிறுவனங்கள் என்று வைத்துவிட்டால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். தெளிவாகச் சொல்லி விட்டோம். இந்த ஒரு பசலிக்கு கொடுத்துவிட்டால் பாக்கி புராவும் தள்ளுபடியாகும் என்று போட்டிருக்கிறோம். நான் அரசு சார்பில் ஒன்று தெளிவாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குத்தகை நிலுவை தேங்கிக்கொண்டே போனால் ஆண்டுக்காண்டு சட்டம் வந்து குத்தகை பாக்கியை தள்ளுபடி செய்துவிடுவார்கள் என்று விவசாயிகள் மத்தியிலே இப்படிப்பட்ட தொரு எண்ணம் பரவக்கூடாது. அப்படிச் சட்டம் வரும் என்று யாரும் நம்ப வேண்டாம். இப்போது கொண்டுவரப்படுகிற அவசரச் சட்டம், துரப்பாக்கியவசமர்க மழை பொய்த்து விட்ட

1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

தால், வேளாண்மை தவறிய காரணத்தினால் உழுபவர்கள் பாதுகாப் பிற்காக இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதைப் பயன்படுத்தி எதிர்காலத்தில் குத்தகைகளை எல்லாம் தள்ளிவிடுவார்கள் என்ற எண்ணம் யாருக்கும் வரக்கூடாது. அப்படி சட்டம் வராது. இப்படி ஒரு பயங்கரமான வரட்சி நிலை ஏற்படுமானால் இப்படிப்பட்ட பாதுகாப்புச் சட்டம் வரலாம், அப்படி வருவதில் தவறு இல்லை.

பருவ மழை பெய்யும்போது இப்படி ஒரு பாதுகாப்புச் சட்டத் தைக்கொண்டு வந்து குத்தகை கொடுக்கவேண்டியதை தள்ளிவிடு வார்கள் என்று நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் பயப்படத் தேவை யில்லை. ஏற்கனவே கொடுத்துள்ள நிலுவைகளைக் கணக்கில் வைத்துக்கொண்டு இப்போதுள்ள பாக்கியை வரவு வைத்து கொள்வது என்பது சரியல்ல. 1-3-1972-ல் இருந்துதான் பாது காப்பு அளித்திருக்கிறீர்கள், முதல்வர் அவர்கள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் படித்தபிறகு யாரும் வெளியேற்றப்படவில்லை என்று கருத்து சொன்னார்கள். முன்பே வெளியேற்றப்பட்டவர்கள்கூட, 68-ல் வெளியேற்றப்பட்டவர்களையெல்லாம் கொண்டுவந்து மீண்டும் நிலத்தில் வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதில் சட்டச் சிக்கல்கள் பல இருக்கின்றன. 68-க்குப் பிறகு வெளியேற்றப் பட்டவர்கள்—வேறு யாரையாவது கொண்டு வந்து குத்தகை தாரர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடும்.

மணலி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். யாரையாவது—ஏழையை வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடும் என்று சொன்னார்கள். உண்மை நிலை அதுதான், ஆகவே அப்படி வைத்துக் கொண்ட பிறகு குத்தகை பாக்கியைக் கொடுத்திருந்தால் அவரை வெளியேற்றி விட்டு இன்னொருவரைக் கொண்டு வந்து வைப்பது என்பது நாம் கொண்டுவரும் சட்டத்திற்கே பாதகம் ஏற்படும் ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடும்.

ஆகவே 1-3-1972-க்குப் பிறகு வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கிறோம் என்று சொன்னோம். அப்படி வெளி யேற்றப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். மகிழ்ச்சி. 1-7-1971-ல் இருந்து பஸ்லி ஆரம்பமாகிறது. பஸ்லி ஆரம்பத்தில் யாராவது குத்தகை பாக்கிக்காக வெளியேற்றப்பட்டு வேறு யாரும் குடி யேற்றப்படாமல் இருந்தால் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக் கலாம். நே யாரும் இல்லையென்றால் அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்.

[1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

இன்னொருவரை வைத்துவிட்டு அவர்கள் பயிர் வைத்ததற்குப் பிறகு அவரை வெளிப்பெற்றி விட்டு பழைய குத்தகைதாரரை கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்வது சரியாகாது. அது சட்டச் சிக்கலைக் கிளப்பிவிடும். குத்தகைதாரர்கள் என்று எவ்வளவு ஆண்டுக்காலம் இருப்பது? உழுபவனுக்குத்தான் நிலம் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்து திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு முழுக்கமுழுக்க ஏற்றுக்கொள்கிற கருத்தாகும். அதற்கு நாங்கள் மாறுபட்டவர்கள் அல்ல.

கொள்கை அளவில் இன்று முதல் அமைச்சராக இருக்கிறவர்கள் இதே மன்றத்தில் பலமுறை இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தி யிருக்கிறார்கள் என்றாலும் நாம் நினைக்கும் சமுதாயச் சீர்திருத்தத்தை படிப்படியாகப் போய் எட்டவேண்டும் என்று கருதுகிறோமே தவிர வேறு ஒன்றும் அல்ல. இதைச் சீக்கிரம் கொண்டு வாருங்கள் என்று மணலி அவர்கள் சொன்னார்கள். அது பாழாகாது. காலம் பிடிக்கும். காலம் கனியும் வரையில் காத்திருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சௌடி சுந்தர பாரதி அவர்கள் சொன்னார்கள், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் வரி பாக்கி நிறைய இருக்கிறது என்று. அதை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட தப்பான எண்ணம் பரவக் கூடாது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில்தான் வரி நிலுவை அதிகமாக இருக்கிறது. கடன் பாக்கி அதிகமாக இருக்கிறது. உரக் கடன், கிணறு வெட்ட வாங்கிய கடன் இவைகளில் அதிக பாக்கியிருக்கிறது. அதற்காக அதைத் தள்ளுபடி செய்துவிடவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. நிலுவையைக் குறைக்க முயற்சிக்க வேண்டும். வரிபாக்கிகளை எல்லாம் துரிதமாக வசூலிக்க வேண்டுமென்று அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. வரியும், கடனும் சேர்த்து 12 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறது. இப்படி எல்லா மாவட்டங்களிலும் தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்றால் அரசே நடைபெறுது. ஆகவே அந்தக் கோரிக்கை நியாயமானதல்ல என்று கூறிக்கொண்டு பிரிவுகள் வரும்போது உறுப்பினர்கள் கருத்து தெரிவித்தால் அது பற்றித் தெரிவிக்கலாம் என்று இருக்கிறேன். 62-க்குப் பிறகு வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு நீதி வழங்கவேண்டுமென்று

1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

சொன்னார்கள். அங்கு வேறு குத்தகைதாரர்கள் குடியேற்றப் பட்டிருப்பார்கள். ஆகவே அது இயலாத காரியம். 1—3—1972-ல் இருந்து அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும். இதில் எல்லா விதமான பாதுகாப்பும் இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குப் பாதகமான பிரிவுகள் இந்தச் சட்டத்தில் எதுவும் இல்லை. எனவே இதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

The amendment of Thiru Palanisami was, by leave, withdrawn.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி ;

“தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் குத்தகை நிலுவை (தணிப்பு) சட்டமுன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 6/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்டமுன்வடிவு எண் பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That clause 3 do stand part of the Bill ’.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Mr. Speaker. Sir, I move the following amendment to Clause 3—

‘ In clause 3 of the Bill—

(a) in sub-clause (1) (a) (ii). add the word ‘ or ’ at the end;

(b) after the same sub-clause. insert the following, namely—

(iii) is deemed to have paid or deposited under this Act. ’;

(c) In sub-clause (2), for the words ‘ upon deposit in the court or before the competent authority, or upon proof by the cultivating tenant of the payment, of the current rent ’, substitute the words ‘ if the cultivating tenant pays or deposits, or has paid

(ஓ) தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் குத்தகை நிலுவை (தணிப்பு) சட்ட முன்வடிவு

[1972 ஏப்ரல் 3]

[Thiru P. U. Shanmugam]

or deposited, or is deemed to have paid or deposited, under this Act, the whole of the current rent and on the application of the cultivating tenant';

(d) in sub-clause (3), for the expression 'upon deposit in the court or before the competent authority, or upon proof by the cultivating tenant of the payment, of the current rent within the period specified in clause (a) (ii) of sub-section (1)', substitute the expression 'if the cultivating tenant pays or deposits, or has paid or deposited, or is deemed to have paid or deposited, under this Act, the whole of the current rent.'

THIRU N. K. PALANISAMY: Sir, I move the following amendment, namely:—

'(i) in sub-clause (1) (a) of clause 3 for the letters and words '30th June 1971', substitute the letters and words '30th June 1972'.

(ii) In item (ii) of sub-clause (1) (a) of clause 3, for the words and figures, "the whole of the rent due for the fasli year commencing on the 1st July 1971 and ending with the 30th June 1972" substitute the following: "the whole of the rent due for any four fasli years commenced before 1st July 1971 or the whole of the rent due for the fasli year commencing on the 1st July 1971 and ending with the 30th June 1972".

The amendment was duly seconded.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I move my amendment, namely:

Add the following proviso at the end of clause 3: "Provided small holders of lands possessing less than 3 (three) acres of lands shall be exempted from the provisions of the Act."

The amendment was duly seconded.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: சார், இந்தத் திருத்தத்தின் நோக்கம் 3-4 வருஷம் குத்தகை இல்லை, அவர்கள் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொன்னாலும், இந்த வருஷம் மழை இல்லை என்று சொன்னாலும், அவர்களுக்கும் அந்தப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் எனது திருத்தம். அதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

குத்தகை நிலுவை (தணிப்பு) சட்ட முன்வடிவு

[1972 ஏப்ரல் 3]

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, so far as these amendments are concerned, I would like to say a few words. As regards the Government amendment, it is stated—

‘If the cultivating tenant pays or deposits, or has paid or deposited, or is deemed to have paid or deposited.....’

I am not able to understand the expression ‘deemed to have paid or deposited’. Supposing you want to know whether a cultivating tenant has paid or deposited the rent, he must produce some proof in that regard. Otherwise, how can the court come to the conclusion that he is deemed to have paid or deposited? This is definitely a vague term and I want to know from the Hon. Minister, what are the guide lines in regard to this matter, and why this expression has been used.

So far as my amendment is concerned, even while speaking on the Bill, I have stated that the small landholders possessing less than three acres of land must be exempted from the provisions of the Bill. But the Hon. Minister is not willing to exempt them. Then my prayer is that at least they should be exempted from the payment of land revenue, water cess, local cess, etc., because they depend upon the rent that the cultivating tenant pays for the payment of these taxes. So to meet this expenditure, the Government should exempt them from the payment of these taxes.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நலைவரவர்களே, நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். இந்த ஆண்டு பசலியில் முழுவதும் இன்றி, அடுத்த பசலியிலிருந்து கணக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் பழனிசாமி அவர்கள் திருத்தம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அடுத்த பசலிக்கு என்று வைத்துக்கொண்டால், நடைபெறுகிற ஆண்டுக்கும் குத்தகை பாக்கி இல்லாமல் போய்விடக்கூடும். அது கூடாது என்பதற்காகத் தான், நடைபெறுகிற ஆண்டு குத்தகைப் பாக்கியை கொடுத்து விட்டால், இதற்கு முந்தைய 4 ஆண்டுகளுக்குள் இருக்கும் பாக்கியை கொடுத்துவிட்டதாகக் கருதப்படும் என்ற அந்த நோக்கத்தோடு போடப்பட்டிருக்கிறது. கொள்கையில் சிறு வித்தியாசமே. தவிர சட்டத்தில் முரண்பாடு இல்லை. அரசாங்கம் எடுத்திருக்கும் முடிவு சரியானது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

(ஒ) தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள்
குத்தகை நிலுவை (தணிப்பு) சட்ட முன்வடிவு

[1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது, டீமட் டி ஹாஸ் பேய்ட், ஆர் டெபாசிடெட் என்றால் என்ன என்று கேட்டார்கள். சென்ற ஆண்டு குத்தகை பாக்கியை 1—7—1971-க்குப் பிறகு இப்போது கொடுத்திருந்தால், கொடுத்திருக்கலாம், அவர்கள் எல்லாம் ஏற்கனவே உள்ள பாக்கியைக் கொடுத்துவிட்டவர்களாக கருதப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே, அரசாங்கத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அரசினர் திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்களின் திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, the Hon. Minister has not given me an assurance that the small landholders will be exempted from the payment of land revenue, etc., and I do not know what is running in their mind.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Sir, I am very clear about it and there is nothing running in our mind. The Government do not have such a proposal.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member pressing her amendment?

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I cannot.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 3, as amended, was put and carried.

Clause 4.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That Clause 4 do stand part of the Bill’.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Sir, I move the following amendment:

[Thiru P. U. Shanmugam]

1972 ஏப்ரல் 3]

'In clause 4 of the Bill.—

(a) in sub-clause (1), *for the words* "or any order of court or competent authority", *substitute the words* "and in cases of payment through or deposit before the court or the competent authority, it shall, on the application of the cultivating tenant, reopen the proceeding and pass an order that the rent so paid or deposited shall be deemed to have been paid or deposited towards the current rent";

(b) in sub-clause (2), *for the words* "notwithstanding anything to the contrary contained in any order of court or competent authority", *substitute the words* "and the court or the competent authority shall, on the application of any person affected by such decree or order, whether or not he was a party thereto, reopen the proceeding and pass an order that the amount so paid or deposited shall be deemed to have been paid or deposited towards the current rent".

The Government amendment was put and carried.

Clause 4, as amended, was put and carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER: The question is—

'That Clause 5 do stand part of the Bill'.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: தலைவரவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தை முன் மொழிகிறேன்.

'In sub-clause (1) of clause 5, for the words "six months" substitute the words "nine months".'

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1972 ஏப்ரல் 3]

திருத்தம் முறையாக வழி மொழியப் பட்டது

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: ஆறு மாதத்திற்குள் குத்தகை பாக்கியை கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று மசோதாவில் இருக்கிறது. நான் 9 மாதம் என்று போடவேண்டுமென்று சொல்லி

யிருக்கிறேன். காரணம் 9 மாதம் முடிவிற்குள் குறுவை அறுவடை வரும். குறுவை அறுவடை வந்தால் விவசாயிகள் குத்தகை அளக்க வசதியாக இருக்கும். இப்போதே கோர்ட்டுக்கு இழுத்து விட்டால், கரண்ட் பசலிக்கு கொடுக்க முடியாமல் போய்விடும், இப்போதே ஏகப்பட்ட ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறார்கள். 6 மாதத்திற்குள் குத்தகை கொடுக்காவிட்டால் அவர்கள் வெளி யேற்றப்பட்டு விடுவார்கள். 9 மாதத்திற்குள் என்று வைத்து விட்டால், கரண்ட் பசலிக்கு விவசாயிகள் கொடுத்து விடலாம். இது நடைமுறைச் சிக்கல்தான். அதைத்தான் கூறினேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, 6 மாதம் என்பதை 9 மாதம் என்றாக்குவதிலே அரசாங்கத்திற்கு சிக்கல் இல்லை. நாம் அறிவித்த 1—7—1971-க்குப் பிறகு கொடுத்திருந்தால், நடைபெறுகிற பசலிக்கு கொடுத்து விட்டதாகக் கணக்கு வந்து விடும். அதற்குப்பிறகு தாளடி, சம்பா வருகிறது. அவர்களுக்கு அடுத்த ஒரு பசலிக்கு கொடுப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, 9 மாதம் என்று போடவேண்டியதில்லை. தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள விவசாயிகளைக் கேட்ட பிறகுதான் 6 மாதம் என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். 6 மாதம் என்று இருப்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்களின் திருத்தம். பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப்பெறப்பட்டது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே. என்னுடைய திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்.

Clause 5 was put and carried.

Clause 6 was put and carried.

Clause 7.

MR. SPEAKER : The question is—

‘That Clause 7 do stand part of the Bill.

‘In sub-clause (1) of Clause 7, for the words and figures “1st Mach 1972” substitute the words and figures “20th April 1968”.’

The amendment was duly seconded.

குத்தகை நிலுவை (தணிப்பு) சட்ட முன்வடிவு

1972 ஏப்ரல் 3]

THIRU N. K. PALANISAMY: Sir, I move the following amendment:

'In sub-clause (1) of Clause 7, for the words and figures "1st March 1972" substitute the words and figures "1st March 1968".'

The amendment was duly seconded.

THIRU A. R. MARIMUTHU: Sir, I move the following amendment:

'In sub-clause (1) of Clause 7, for the words and figures "1st March 1972", substitute the words and figures "1st March 1971".'

The amendment was duly seconded.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: தலைவரவர்களே, இதற்கு முன்னால் விவரமாகப் பேசியிருக்கிறோம். மறுபடியும் அதையே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. 1968-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு நிறைய பேர் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு இருக்கிறார்கள். வெளியேற்றப்பட்ட அந்த நிலத்தில் நிலச்சொந்தக்காரர்களே சொந்த சாகுபடி செய்திருந்தால், வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு கொடுக்கும்படி கேட்கலாம். நிலத்தை வேறு நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், அவர்களே சாகுபடி செய்திருந்தால், அவர்களை வெளியேற்றவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. அந்த முறையில் சட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்தலாம். என்னுடைய ஆலோசனை என்னவென்றால், இப்போது மார்ச்சு மாதம் முடிகிறது. பிப்ரவரி மாதம் வரையிலும் வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் ஏகப்பட்ட பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஜூலை மாதத்தில் குறுவை விவசாயம் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது ரெவின்யூ போர்டில் வழக்கு போட்டு குறுவை சாகுபடி அறுவடை செய்யாமல் செய்து இருக்கிறார்கள். சம்பா மகசூலை அறுவடை செய்யாமல் ஏகப்பட்ட பேர் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி ஆபத்து இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டும். இந்த வருஷம் உழுத விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுக்கப்படவில்லை. மார்ச்சு மாதம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பிறகு யாரும் வெளியேற்றப்பட

[1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

வில்லை. சட்ட அமைச்சர் கூட யாரையும் வெளியேற்றக்கூடாது என்று நிர்வாக சம்பந்தப்பட்ட வரையிலும் ஆலோசனை கூறியிருக்கிறார்கள். இப்போது அந்த வழக்குகள் விசாரணைக்கு எடுக்கப்படவில்லை. அம்மாதிரியான ஒரு நிலை இருந்தது. ஆகவேதான் வெளியேற்றப்படவில்லை. வெளியேற்றப்படாமல் இருப்பது நல்லதுதான். இருந்தபோதிலும், இந்த வருஷம் சாகுபடி செய்த விவசாயிகள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள் இந்த அரியர்ஸைக் கொடுக்கவில்லை என்பதற்காக வெளியேற்றப்பட்டால், அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு நீங்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய திரு. சுப்பையா அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களை முழுக்க முழுக்க நான் ஆதரிக்கிறேன். இம்மாதிரி ஒரு வருட காலத்தில் வெளியேற்றப்பட்டு, அவர்கள் அந்த நிலத்தை சொந்த சாகுபடி செய்துகொண்டிருந்தால், அந்த நிலத்தையாவது அம்மாதிரி வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்கவேண்டும். வேறு யாராவது நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், அதை எடுக்க வேண்டியதில்லை. அந்த அளவுக்காவது திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி : தலைவர் அவர்களே. 1968-ல் பாக்கி கொடுக்காமல் இருப்பவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன். இப்பொழுது அதைச் சொல்லவில்லை. ஏனெனில், அதனால் ஏராளமான சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்று சொல்லப்பட்டது.

இந்தப் பசலி பாக்கியைக் கொடுத்துவிட்டால், அவர்களுக்கு நிலம் நிச்சயம் கிடைக்கும் என்ற அளவுக்காவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். 1972 மார்ச்சுக்கு முன்பு பாக்கியில் ஒரு பாதியை கொடுத்திருக்கலாம். 1972-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதத்திற்கு முன்பு நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கலாம். இந்தப் பசலிக்குச் சேரவேண்டிய பாக்கியில் ஒரு பாதியை முன்னால் கொடுத்திருந்தும், பாக்கி பாதியை கொடுக்கவில்லை என்பதற்காக லாண்டு லார்ட்ஸ் ஏலிக்ஷன் ப்ரொஸீடிங்ஸ் எடுத்து குத்தகைதாரர்கள்

1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி]

மார்ச்சுக்கு முன்பு வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால், அவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கும் என்ற முறை இல்லை. இதைச் சற்று கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும். ஒருவர் இந்தப் பசலி குத்தகைக்கு ரூ. 1,000 கொடுக்கவேண்டும் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதில் பாதிப் பணத்தை ரூ. 500 கொடுத்துவிட்டால், மிச்சம் ரூ. 500 கொடுக்க முடியாத நிலையில், அதன் காரணமாக 1972 மார்ச்சு மாதத்திற்கு முன்னால் அந்த விவசாயிமீது நடவடிக்கை எடுத்து அவன் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கலாம். 1972 மார்ச்சுக்குப் பின் எந்த நிலச்சொந்தக்காரரும் நடவடிக்கை எடுத்து, வார குத்தகைதாரரை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்ற முடியாது. ஆனால், 1972 மார்ச்சுக்கு முன்னால் நடவடிக்கை எடுத்து வெளியேற்றப் பட்டிருந்தால் அந்த ஒரு காரணத்திற்காக அப்படி வெளியேற்றப் பட்டவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை கிடைக்காது. இந்தப் பசலிக்கு இருக்கும் பாக்கியை கொடுத்தால் மட்டும் போதும் என்று நாம் சொல்கிறோம். இந்தப் பசலி ஆரம்பத்தில் யாராவது வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால், அவர்களுக்கெல்லாம் இந்தச் சலுகை கிடைக்கச் செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்ற கருத்தை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நான் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து ஒரு தகவல் அறிய விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா பற்றிய அறிவிப்பு வந்ததற்கு அப்புறம் கூட திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சிவன்புரம் என்ற கிராமத்தில் இனம் தார்கள் 56 விவசாயிகளை வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். 27-3-1972 அன்று தேதியிட்டு ரிகார்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப் பட்ட கேஸ்களைப்பற்றி உடனுக்குடன் அரசு கவனம் செலுத்தி, வெளியேற்றத்தை ரத்து செய்வதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இனம்தார்கள் பிரச்சனை வேறு தனியாகக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், அதைப்பற்றி பரிசீலிக்கலாம்.

வெளியேற்றத்தைப்பற்றி நாம் போட்டிருப்பது என்ன வென்றால், நம் கொள்கையை நாட்டிற்கு அறிவித்ததற்குப் பின்னாலே, இந்தச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னாலே வெளியேற்ற

[1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. செ. மாதவன்]

யாராவது முயற்சிப்பார்களேயானால், அது தவறு. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் நம்முடைய கொள்கை. அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில்தான் இது போடப்பட்டது. முன்கூட்டியே வெளியேற்றியிருந்தாலும் தவறு தான். அவர்களுக்கும் சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்று சலுகையாகக் கேட்பது தவறு இல்லை. 1972-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 1-ம் தேதிக்கு முன்னால் அன்றைக்கு இருந்த சட்டப்படி வெளியேற்ற நடவடிக்கை எடுத்து, வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால், அவர்களுக்கும் நாம் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்பதிலே ஆட்சேபணை இல்லை. நாம் அப்படி பாதுகாப்பு கொடுப்பதினால் ஏராளமாக வீட்டிகேஷன்ஸ், வழக்குகள் வருவதற்குத்தான் வழி வகுக்கும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் கொடுக்கின்ற காரணத்தினால் சில பேர்களுக்கு தவறு ஏற்படும், பாதகம் ஏற்படும் என்று ஒரு வாதத்தைக் கூறினார்கள். பாதி முன்கூட்டியே கொடுத்திருந்தால், மார்ச்சுக்கு முன்னாலேயே கொடுத்திருந்தால், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால், அவர்களுக்கு மட்டும் சலுகை இல்லாமல் போய்விடுகிறதே என்று சொன்னார்கள். அது உண்மையாகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால் நம்மைப் பொறுத்த அளவில் இம்மாதிரி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அத்தனை பேர்களையும் இதில் சேர்த்து எல்லோருக்கும் பாதுகாப்பு கொடுப்பது என்றால், ரொம்ப சிரமம். நாம் சொல்லக்கூடியதெல்லாம், 1972-ம் ஆண்டு மார்ச்சு முதல் தேதி நாம் இப்படிப்பட்ட கொள்கையை அறிவித்தோம். நாம் அப்படி அறிவித்ததற்குப் பின்னாலே, இப்படி ஒரு சட்டம் வரப்போகிறது என்று அவர்கள் முன்கூட்டியே தெரிந்து கொண்டு, வெளியேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்திருப்பார்கள், அதற்கு மட்டும் பாதுகாப்பு கொடுப்பது என்பதுதான் நியாயமாக இருக்கும். முன்னாலே வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்பது சலுகை என்ற முறையிலே கேட்கலாம் என்றாலும், அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த அளவுக்கு, அதை ஒத்துக்கொண்டு சட்டமாகக் கொண்டு வரும் பொழுது, 1968-ம் ஆண்டிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்களையும்

1972 ஏப்ரல் 3]

[திரு. செ. மாதவன்]

சேர்த்துக் கொண்டு வந்தால், ரொம்ப பாதகம் ஏற்படும். ஏராளமான லிடி கேஷன் ஏற்படும். அதில் பலன் கிடைக்காத சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதை மட்டும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்காகத்தான் எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு சலுகை கொடுத்திருக்கிறோம். 'டீம்ட் டு ஹாவ் பீன் பெய்டு' என்ற வார்த்தைகளை உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறோம். இந்தப் பசலி ஜூலை முதல் தேதி ஆரம்பிக்கிறது. நாம் இப்பொழுது ஏப்ரலில் இருக்கிறோம். இன்னும் இந்தச் சட்டமுன்வடிவு சட்டம் ஆவதற்கு ஒரு மாதம் ஆகலாம். மத்திய அரசு அனுமதி பெற்று சட்டமாவதற்குள் இத்தனை மாதங்கள் கடந்து விடுகின்றன. இத்தனை மாதங்களுக்குள்ளாக ஒரு விவசாயி இந்தப் பாக்கியைக் கொடுத்திருந்தால், அந்தப் பாக்கியை வேண்டுமென்றே அல்லது இயல்பாகவோ அந்த நிலச்சுவாந்தார் முன்னால் பாக்கியுள்ள பாக்கிக்காக வரவு வைத்துக்கொண்டு, கரெண்டு பசலிக்குக் கொடுக்கவில்லை, இந்தப் பசலிக்குக் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு வாதம் வந்துவிடுமோ என்பதை உணர்ந்து தான், 'டீம்ட் டு ஹாவ் பீன் பெய்டு' என்ற வார்த்தைகளைப் போட்டிருக்கிறோம்.

இந்த ஆண்டு கொடுத்திருந்தால், ஜூலை மாதத்திற்குப் பின்னாலே கொடுத்திருந்தால், அது பழைய பசலிக்கு என்று வைத்துக்கொண்டாலும் கூட, அதையும் இந்த ஆண்டு கொடுத்ததாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும், அப்படி எடுத்துக்கொண்டு பழைய பாக்கியை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று இப்பொழுது போட்டிருக்கிறோம். பழைய சட்டங்களைப் படித்துப் பார்த்தால் தெரியும். 1948-ம் ஆண்டு சட்டம், 1963-ம் ஆண்டு சட்டம், இப்படிப்பட்ட சட்டங்களிலெல்லாம் இதைப்போன்ற வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் நினைவுபடுத்துகிறேன். இங்கே கேட்டுக்கொண்டபடி 1968-ம் ஆண்டிலிருந்து அல்லது 1972-ம் ஆண்டுக்கு முன்னால் பாதி கொடுத்திருந்தால், அவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகையை கொடுக்கவேண்டும் என்றால், அதிலே பல சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொண்டு, இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

[1972 ஏப்ரல் 3]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நான் சிவன்புரம் இனம் கிராமத்தில் குத்தகை பாக்கிக்காக 56 விவசாயிகள் வெளியேற்றப் பட்டிருப்பதைப் பற்றி கூறினேன். அவர்கள் நிலைமையும் இந்தப் பாதுகாப்பிற்குள்ளே வருமா என்பதைப்பற்றி தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இனம் நிலங்களைப் பொறுத்த வரையில் இனம் சட்டம் கொண்டுவரும்பொழுது பழைய பாக்கியை கொடுத்து விட்டால் வெளியேற்ற முடியாது. இப்போது இனம் சட்டத்தின் கீழ் யாருக்கு பட்டா என்பதுதான் பிரச்சனை, யாருக்குப் பட்டா என்ற பிரச்சனை இருக்கும்பொழுது இனம் சட்டத்தின்கீழ் அவரை குத்தகைதாரர் என்று கூறி வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களைப் பற்றி குறிப்பு எழுதி அனுப்பினால், அதைப் பரிசீலிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். இனம் சட்டத்தின் கீழ் ஒருவரை ரயட்டி என்று கருதி, அவரை குத்தகைதாரர் என்று கருதி, யாராவது வெளியேற்றிருந்தால் தவறுதான். நெல்லை மாவட்டத்தில், இப்படிப் பட்ட பல தவறுகள் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டு, நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று அந்தச் சட்டத்தையே ஸ்டே செய்துவிடுகிறார்கள். அம்பா சமுத்திரம் தொகுதியில் அடிக்கடி இந்தத் தகராறு உள்ளது. ஸ்டே இருக்கும் பொழுது குத்தகைதாரர் என்று கருதிக்கொண்டு வெளியேற்றப்படுகின்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டு நீதிமன்றத்தில் வழக்குகள் நடக்கின்ற காட்சியைக் காண்கிறோம். தகவல்களை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்தால், அரசாங்கம் சாத்தியப்படுகின்ற அளவுக்கு உழுகின்ற விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியும், அவர்களுக்கு கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஆ. கு. சுப்பையா.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: ஸார், நாங்கள் சொன்ன கருத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய பதில் எங்களுக்கு சமாதானமாக இல்லை. ஆகவே, நான் என்னுடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்துகிறேன்.

1972 ஏப்ரல் 3]

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

Clause 7 was put and carried.

Clauses 8 to 12 were put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Sir, I move :

“ That the Tamil Nadu Cultivating Tenants Arrears of Rent (Relief) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 6 of 1972), as amended, be passed. ”

The motion was put and carried, and the Bill, as amended, was passed into law.

(6) அரசினர் தீர்மானம்.

பேரவை அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் :

“ தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை நடைமுறை விதி 21 (3)-ன் கீழ், இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் ‘ அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள் ’ என்ற தலைப்பில், (8) மற்றும் (3) எண்கள் உள்ள சட்டமுன் வடிவுகளை, 7-ம் எண் உள்ள சட்டமுன்வடிவுக்கு முன்னதாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.